

Fântâna Sabatului

Adrian Ebens

Fântâna Sabatului

Mulțumesc din suflet Craig Jacobson, Eddie Perez
Ruben Olschewsky, Craig Jones, Trevor Russell, Jeff Wilson, Graham
Tierney, Gary Hullquist, Frank Klin, Joanne Isaak,
Igor Vujica, Steve Lentz, George Kerr, Philip Garber,
John VanDenburgh, Sharyn Petryczanko, Bill și Judy Antell,
Jannene Howse, Dejan Andov, Corey Seabloom,
Glenn Coopman, Hein de Wit, și Jim Raymond.
pentru încurajarea lor în această aventură .

Fie ca plăcerea Tatălui nostru să se odihnească asupra voastră
prin Hristos Isus Domnul nostru.

Tipărit în Australia de

<http://maranathamedia-romania.com/>

Aprilie 2016

Cuprins

Binecuvântarea plăcerii Tatălui.....	4
Pierderea identității de Fiu prin păcat	7
Nici un Sabat fără Sacrificiu.....	9
Evanghelia în Lege.....	12
Ca o fântână care curgătoare.....	15
Sezoane de răcorire	18
Mărirea Binecuvântării.	19
Sabatul mai pe deplin	24
Strigătul de la miezul nopții	28
Chemat din întuneric	30
<i>Războaie de identitate</i>	32
Spune lumii.....	33
Binecuvântarea	35
<i>Întoarcerea lui Ilie și Problemele de Viață</i>	38
<i>Modelul divin</i>	40
Modelul divin al Sabatului.....	43
Mesaj fondat pe Sabatele desemnate	45

Binecuvântarea plăcerii Tatălui

Psalmul 33:8-9 Fie ca tot pământul să se teamă de Domnul: fie ca toți locuitorii lumii să stea uimiți de El. (9) Pentru el a vorbit, și a fost făcut; el a poruncit, și a luat ființă.

Cât de uimitor a fost când îngerii îl priveau pe Maestru Arhitect, Fiul Dumnezeului Celui viu, vorbind această lume în existență.

Efesenii 3: 9 Și să facă pe toți oamenii să vadă care este isprăvnicia tainei, care de la începutul lumii a fost ascunsă în Dumnezeu, care a **creat toate lucrurile de către Isus Hristos**.

John 1:1-3 La început a fost Cuvântul, și Cuvântul a fost cu **Dumnezeu, și Cuvântul a fost Dumnezeu**. (2) Același lucru a fost la început cu Dumnezeu. (3) **Toate lucrurile au fost făcute de El**; și fără el nu a fost nici un lucru făcut care au fost create.

Isus avea să-L dezvăluie pe Dumnezeu atât oamenilor, cât și în îngerilor.

El a fost Cuvântul lui Dumnezeu, - gândul lui Dumnezeu făcut audibil.

Dorita Epocilor 19.

Fiul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, gândul lui Dumnezeu făcut audibil. Toată puterea creatoare a Tatălui a fost dată Fiului Său pentru a aduce lumea în existență.

Suveranul universului nu a fost singur în lucrarea Sa de binefacere. El a avut un asociat - un coleg care ar putea aprecia scopurile Sale, și ar putea împărtăși bucuria Lui în a da fericire ființelor create. "La început a fost Cuvântul, și Cuvântul a fost cu Dumnezeu, și Cuvântul a fost Dumnezeu. Același lucru a fost la început cu Dumnezeu." Ioan 1:1, 2. Hristos, Cuvântul, singurul născut al lui Dumnezeu, a fost unul cu Tatăl etern - unul în natură, în caracter, în scop - singura ființă care putea intra în toate sfaturile și scopurile lui Dumnezeu Patriarhi și profeți 34

În timp ce Hristos vorbea cuvintele Tatălui Său, lumea a apărut. ca iarba, copaci și flori au apărut din pământ prin Cuvântul vorbit, Tatăl s-a întors la Fiul Său și a spus, „Acest lucru este bun, Fiule”

Proverbe 8: 29-30 Când a dat mării decretul său, ca apele să nu încalce porunca Sa: când a numit temeliiile pământului: (30) Atunci am fost alături de el, așa cum am lucrat cu el: și si in toate zilele **eram desfătarea lui, bucurând-mă mereu înaintea lui;**

În fiecare zi a creației, Fiul lui Dumnezeu a simțit în El desfătarea Tatălui Său. Fiul lui Dumnezeu s-a bucurat de binecuvântarea Tatălui Său prin procesul de creare. Pe măsură ce fiecare zi trecea, bucuria Tatălui și fiului creșteau. În timp ce îi priveau pe Adam și Eva privind cu uimire la creația care îi înconjura, Tatăl și Fiul au simțit o de asemenea bucuria în darul pe care l-au oferit atât de liber. S-au bucurat împreună în dragostea lor agape. Apoi, în sfârșit, a venit Sabatul și, în timp ce Tatăl a văzut lucrările creației; în timp ce privea munții, văile și râurile și toate viețuitoarele care mișunau pe pământ, a vorbit cu bucurie Fiului Său, spunând:

Ești Fiul meu Preaiubit în care îmi găsesc plăcerea.

În această zi, Fiul lui Dumnezeu a fost binecuvântat de Tatăl Său. Spiritul Celui Prea Înalt s-a odihnit asupra Lui și Fiul a fost înprospătat.

Exod 31:17 ... în șase zile, Domnul a făcut cerul și pământul, iar în ziua a șaptea s-a odihnit și a fost înprospătat.

Cuvântul *reînprospătat* în ebraică înseamnă respirat. Această respirație asupra Fiului a fost desfătarea Tatălui în Fiul Său. Fiul a răspuns cu adorație și închinare la Tatăl Său pentru că l-a dat toate lucrurile.

... viața Tatălui curge către toți; prin Fiul se întoarce, în laudă și în slujire veselă, un val de iubire, către marea Sursă a tuturor. Dorința Epocilor pg.21.

Geneza 2:3 Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o: pentru că în ea el s-a odihnit din toată lucrarea Sa pe care Dumnezeu a creat-o și a făcut-o.

Binecuvântarea pe care Dumnezeu a pus-o în sabbat și care este amintită în fiecare săptămână este odihna pe care Fiul a trăit-o prin bucuria Tatălui Său. În fiecare zi de sabbat, Fiul lui Dumnezeu este înprospătat în memoria acelei plăceri pe care Tatăl a simțit-o pentru Fiul Său când s-a încheiat săptămâna creației. Cei care sunt în Hristos primesc această binecuvântare. Devenim moștenitorii acestei binecuvântări prin Hristos Isus.

Efeseni 1:3-5 Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care **ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile cerești în Hristos**: Potrivit faptului că el **ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii**, ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui în dragoste: Ne-a predestinat la adopție de către Isus Hristos pentru El însuși, după buna plăcere a voinței Sale, pentru lauda salvei harului Său, în care el ne-a făcut să fim acceptați în preaiubitul său.

Cea mai mare binecuvântare spirituală pe care o putem primi în Hristos este să știm că suntem iubiți de Tatăl. Prin credință, îl vedem pe Tatăl punându-și brațul în jurul Fiului Său cu încântare Părintească și îl sărută cu afecțiune părintească și îi spune: "Tu ești Fiul Meu preaiubit și în Tine i-mi găsesc plăcerea!"

Ce altceva ar mai putea experimenta Fiul lui Dumnezeu în afară de odihna completă și perfectă în acea binecuvântare rostită asupra Lui. Mai este ceva ce ați putea dori, altceva decât să fiți în sânul Tatălui și să știți - știți cu certitudine absolută - că sunteți iubiți și binecuvântați de Către El?

Aceasta este lucrarea finalizată la care ne aduce Evanghelia.

Evrei 4:2-4 Pentru noi a fost predicat Evanghelia, precum și pentru ei [Israel]... Pentru că noi, cei care credem, intrăm în odihnă... .. lucrările au fost finalizate de la fundația lumii. (4) **Căci el a vorbit într-un anumit loc despre a șaptea zi astfel, și Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Sale.**

Lucrarea creației și mântuirii este aceeași. Ambele vă aduc în brațele Tatălui pentru a fi îmbrățișați de El și să experimentați odihnă și bucurie completă în El. Această experiență este deschisă fiecăruia dintre noi prin Domnul Isus Hristos, și pe măsură ce fiecare a șaptea zi vine la noi, putem intra în aceeași odihnă pe care Hristos a trăit-o de la întemeierea lumii. În fiecare sabat, putem gusta într-o măsură mai mare plăcerea Tatălui pentru noi prin Fiul Său.

Și cuvântul care i-a fost spus lui Isus la Iordan: "Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea", îmbrățișează umanitatea. Dumnezeu i-a vorbit lui Isus în calitate de reprezentant al nostru. Cu toate păcatele și slăbiciunile noastre, nu suntem aruncați deoparte ca fiind fără valoare. "El ne-a făcut acceptați în Preaiubitul." Efeseni 1:6.

Slava care a era asupra lui Hristos este o promisiune a iubirii lui Dumnezeu pentru noi. *Dorința Veacurilor*, 113 .

Aceasta este binecuvântarea conținută în Sabat. Este revigorarea și reînnoirea legăturilor de dragoste dintre noi și Tatăl nostru prin Hristos. Fiecare Sabat imprimă mai profund asupra sufletelor noastre, numele Tatălui cu suflarea gurii Sale. Cât de prețioasă este ziua de sabat pentru copiii lui Dumnezeu! O ca mie de limbi să-i Cântă marelui meu Mântuitor. În El sunt conectat cu plăcerea Tatălui Meu; Sunt acceptat în Preaiubitul.

Pierderea identității de Fiu prin păcat

Aceasta a fost starea lui Adam înainte de a cădea. El a locuit în asigurarea iubirii Tatălui prin Fiul lui Dumnezeu până când distrugătorul a intervenit între ei. Satana a refuzat să se supună Fiului lui Dumnezeu și, procedând astfel, s-a plasat în afara binecuvântării Tatălui Său. Spiritul plăcerii Tatălui curge doar prin Fiul Său. Dacă dorim binecuvântarea și încântarea Tatălui, trebuie să bem din fântâna găsită în Hristos Isus. Când Satana s-a întors de la Hristos, el s-a întors, de asemenea, de la propria identitate ca fiu al lui Dumnezeu. Pentru a fi un fiu, trebuie să-L privim pe Fiul, pentru că, privind (contemplând), suntem schimbați. Satana a respins identitatea ca fiu al lui Dumnezeu și a început să ștergă din mintea sa sigiliul Tatălui, înlocuindu-l cu un mister care i-a permis să se închine la sine însuși.

Pentru a contesta supremația Fiului lui Dumnezeu, punerea sub acuzare a înțelepciunii și iubirii Creatorului, a devenit scopul acestui prinț al îngerilor. Cu acest obiect în minte, el era pe cale să folosească energiile minții lui de maestru, care, alături de cea a lui Hristos, a fost prima dintre îngerii oștirii lui Dumnezeu. Dar Cel care voia voința tuturor creaturilor Sale liberă, nu a lăsat pe nimeni nepăzit în fața sofismului năucitor prin care răzvrătirea va încerca să se justifice. *Patriarhi și Profeți*, 36.

Dacă Lucifer ar fi rămas în supunere față de Fiul lui Dumnezeu, ar fi putut continua să bea din desfătărilor Tatălui prin Hristos; el ar fi putut rămâne un fiu prin Spiritul Fiului. Din păcate, el a respins acest lucru, și pas cu pas din poziția sa el a căzut în întunericul neputincios.

Satana a rămas uimit de noua sa stare. Fericirea lui dispăruse. El s-a uitat la îngerii care, împreună cu el, au fost odată atât de fericiți, dar care fuseseră expulzați din Cer odată cu el. Înainte de căderea lor, nici o umbră de nemulțumire nu le-a marcat fericirea perfectă. Acum totul părea schimbat. **Chipurile care au reflectat imaginea Creatorului lor acum au rămas sumbre și disperate.** Certuri, discordie și incriminare amară, au fost printre ei. *Spiritul Profeției* Vol. 1, 28.

Nenorocirea pe care a realizat-o pierzând lumina dulce a Cerului și sentimentul de vinovăție care a apăsas asupra lui, și dezamăgirea pe care a simțit-o în a nu-și găsi așteptările realizate, au fost cauza durerii sale. *Spiritul profeției* Vol. 1, 30

Tristețea și disperarea lui Satana au fost moștenite de Adam și Eva când au mâncat din fructul din care li s-a poruncit să nu mănânce. Această tristețe și neputința sa tras direct din pierderea identității. Aceasta s-a pierdut din cauza întoarcerii spatelui Tatălui, care i-si turna mereu iubirea asupra Fiul Său. A fost durerea unui orfan autoimpusa. Aceeași pierdere și tristețe există astăzi:

1 Ioan 2:23 Oricine îl neaga pe Fiul, acela nu îl are pe Tatăl:

Nu este greu de înțeles că atunci când o persoană se simte de mică valoare se va manifesta printr-o auto-distructiva atitudine. Păcatul este manifestarea credinței că Cel care ne-a dat viață nu ne prețuiește. Șarpele a insinuat asta în grădină..

Geneza 3:5 Pentru că Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el, atunci ochii voștri vor fi deschiși și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.

Satana a sugerat că Dumnezeu ascundea ceva de Adam și Eva care le va fi o binecuvântare. O astfel de credință a dus la gândul că Dumnezeu nu le-a iubit cu adevărat. Gândul că Dumnezeu nu ne iubește cu adevărat duce la păcat, "și păcatul, odată făptuit, aduce moartea". (Iacov 1:15).

Remediul pentru păcat, prin urmare, este revelația iubirii lui Dumnezeu pentru noi, ca Tatăl nostru iubitor. Locul în care această iubire este pe deplin manifestată este în bucuria pe care Dumnezeu a exprimat-o pentru Fiul Său în primul sabbat din Eden. Sabbatul este, prin urmare, spiritul de libertate prin care

Tatăl ne redă în minte viața Sa iubitoare pentru noi. Este în această zi când răsuflăm prin Hristos și mințile noastre sunt sfințite printr-o înțelegere a iubirii Tatălui.

Putem primi binecuvântarea completă a Tatălui numai prin Hristos. Deoarece Domnia lui Hristos se găsește în Sabat, prin urmare, putem primi binecuvântarea completă a Tatălui prin sabat. Acesta este motivul pentru care Sabatul este semnul sfințeniei sau miracolul Dumnezeului nostru.

Ezechiel 20:12 Mai mult decât atât, de asemenea, le-am dat sabatele mele, pentru a fi un semn [Strong's H226 miracol] între mine și ei, pentru ca ei să știe că eu sunt Domnul care le sfințesc.

Problema este identitatea noastră ca fii și fiice a lui Dumnezeu. Aceasta este cheia războiului dintre Hristos și Satana. Satana a revelat acest lucru când i-a spus lui Hristos:

Matei 4:3 ... **Dacă ești Fiul lui Dumnezeu**, poruncește ca aceste pietre să fie făcute pâine.

Satana a pus întrebarea lui Hristos cu privire la identitatea Sa și la modul în care a fost definită. Tatăl îi spusese lui Hristos cu 40 de zile mai devreme că El era Fiul Său. Ar crede Hristos cuvântul Tatălui sau ar încerca să dovedească prin puterea Sa? Hristos s-a odihnit în cuvântul Tatălui Său și a avut încredere că Dumnezeu a fost cu adevărat Tatăl Său prin credință. A căuta să dovedească că El este Fiul lui Dumnezeu ar fi însemnat că El nu a acceptat aceasta prin credință în cuvântul Tatălui.

În timp ce Fiul lui Dumnezeu a primit pecetea binecuvântării Tatălui Său în primul Sabat al creației, de asemenea, noi suntem complet restaurați și pecetluiți în identitatea noastră de fii a lui Dumnezeu prin Sabat. Acesta este motivul pentru care Sabatul va fi marele test în criza finală.

Nici un Sabat fără Sacrificiu

Nu ar fi fost un lucru simplu pentru Adam și copiii săi să vină la Sabat în fiecare săptămână pentru a primi binecuvântarea Tatălui și a începe procesul de restaurare a plăcerii Tatălui în copiii Săi? Acest lucru nu a fost posibil, pentru că atunci când Satana s-a întors de la Dumnezeu, el a respins Spiritul de fiu

găsit în Hristos. De fapt, Satana a vrut să-L omoare pe Fiul lui Dumnezeu încă de la început.:

Ioan 8:44 Tu ești de la tatăl tău diavolul, și poftele tatălui tău le vei face. El a fost un criminal de la început, și nu a zădărnicit în adevăr, pentru că nu există nici un adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește despre a sa, căci el este un mincinos, și tatăl ei.

Când Adam s-a supus lui Satana, el a fost posedat de un spirit orfan care îl ura pe Hristos și dorea să fie recunoscut ca un egal, mai degrabă decât ca un fiu. Așa a spus Satana la început:

Isaia 14:14 Voi urca deasupra înălțimilor norilor; Voi fi ca cel Preaînalt.

Este imposibil să primim plăcerea Tatălui dacă refuzăm să acceptăm că inimile noastre sunt în mod natural în război cu Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu ne iubește, dar nu putem primi dragostea Lui dacă nu ne întoarcem la Fiul. Deci, pentru a intra în odihna de Sabat, trebuie să recunoaștem că prin natura noastră suntem responsabili pentru moartea Fiului lui Dumnezeu. Fiecare dorință de a fi primii, fiecare efort de a ne dovedi mai buni decât alții, fiecare efort de a afișa puterea personală ca un motiv pentru care ar trebui să fim prețuiți este dovada ca ne îndreptăm întotdeauna spre o încercare de a-L distruge pe Fiul lui Dumnezeu.

Ieremia 9:23-24 Așa spune Domnul, Să nu se laude omul înțelept în înțelepciunea Sa, nici omul puternic în puterea Sa, să nu se slăvească omul bogat în bogățiile sale: (24) Dar să-l fie slava în aceasta, ca el să mă înțeleagă și să mă cunoască, că Eu sunt Domnul care exercită bunătate, judecată și neprihănire, pe pământ: căci aceste lucruri mă încântă, spune Domnul.

Să te lauzi cu înțelepciunea, puterea sau bogăția ta înseamnă a nu te sfinți prin cunoașterea Tatălui recunoscând faptul că toate lucrurile vin de la El. Fiul lui Dumnezeu este în mod constant într-o poziție de recunoaștere că tot ce are vine de la Tatăl Său.

Ioan 5:19 Apoi Isus le-a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat, vă spun: Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci ceea ce vede la Tatăl: și tot ceea ce face Tatăl, aceeași face și Fiul.

Ioan 3:34-35 Pentru ca cel pe care Dumnezeu l-a trimis vorbește cuvintele lui Dumnezeu: **căci Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură lui.** (35)
Tatăl îl iubește pe Fiul și i-a dat toate lucrurile în mână.

Prin urmare, este imposibil să primim plăcerea Tatălui în noi atunci când nu venim la El în Spiritul Fiului Său. Singura modalitate de a face acest lucru este de a recunoaște că, prin natura noastră, ne-am războit împotriva Fiului lui Dumnezeu, și atitudinile și comportamentul nostru au fost de așa natură încât, având șansa, l-am ucide Pe Fiul.

Mijlocul prin care facem această recunoaștere este de a mărturisi moartea lui Hristos pentru noi. Când acceptăm că El a fost rănit pentru păcatele noastre și El a fost zdrobit pentru nedreptățile noastre, atunci ușa este deschisă în sanctuarul Tatălui nostru pentru ca noi să primim binecuvântarea Sa. Fiecare dorință egoistă îl rănește și îl torturează pe Fiul lui Dumnezeu. Nu îndrăznim să acceptăm pur și simplu că Isus a suferit pentru noi doar acum 2000 de ani, ci "astăzi, dacă veți auzi glasul Său nu vă întăriți inimile". *Astăzi* El este rănit, *astăzi* El suferă de egoismul nostru, *astăzi* El este disprețuit și respins de oameni. Când ochii noștri sunt deschiși la această realitate, atunci, și numai atunci, putem intra în adevărata experiență de Sabat.

Ideea aici este că este imposibil să intrăm în odihna de Sabat atunci când nu acceptăm sacrificiul lui Hristos pentru sufletul nostru. Nimeni nu se poate odihni în Hristos în timp ce el îl crucifică în același timp și îl face să se rușineze (Evrei 6:6). De aceea, nu putem apărea în fața Domnului gol (Ex 23:15). Trebuie să venim cu un sacrificiu. Sacrificiul nostru este o inimă smerită și un spirit frânt (Psalm 51:17) în recunoașterea egoismului nostru natural și, prin urmare, ura noastră față de Hristos. Sacrificiul și Sabatul sunt întotdeauna conectate. Una oferă intrare la cealaltă. Noi considerăm că aceste adevăruri sunt evidente în lumina războiului pentru identitatea noastră ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Până când nu acceptăm că în starea noastră păcătoasă îl călcăm în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, nu putem intra niciodată în adevărata stare de fiu și fiică al lui Dumnezeu. Până când nu recunoaștem suferințele Fiului din cauza noastră, nu putem deveni fii, ci mai degrabă rămânem ticăloși fără valoare care nu pot înceta să păcătuiască, pentru că păcatul este dovada unui fiu pierdut sau a unei fiice pierdute; este o dovadă că nu am găsit odihnă în dragostea adevărată a Tatălui.

Având în vedere aceste gânduri, vedem că Sabatul devine un far al speranței ca un remediu pentru păcat. Când îl vedem pe Mântuitorul zdrobit pe cruce, vedem ce i-au făcut dorințele noastre rele și apoi ne întoarcem la Dumnezeu cu pocăință și primim binecuvântarea lui Hristos și gustul dulcii încântări pe care Dumnezeu o are pentru Fiul Său. Devenim acceptați în Preaiubitul și toate binecuvântările spirituale pe care Hristos le posedă devin ale noastre prin credință. Fiind fii a lui Dumnezeu, încetăm să mai păcătuim pentru că încetăm să ne îndoim de dragostea Sa și ne odihnim în perfectă bucurie știind că Tatăl ne va iubi și prețui întotdeauna și va face doar ceea ce este mai bine pentru noi.

Ce gând prețios! Ce consolare sublimă avem în Hristos și Sabatul Său. Deci, vedem, în ziua de sabbat, Spiritul lui Hristos se revarsă de pe tronul lui Dumnezeu purtând deliciul Tatălui și căutând intrarea în toate inimile deschise pentru a-L recunoaște. Cei care acceptă sacrificiul lui Hristos și apoi îmbrățișează poruncile Sale se conectează la Sabbat și apoi, prin credință, intră în toată plinătatea de fiu sau a fiică lui Dumnezeu. Fiecare zi de sabbat ne conectează cu deliciul Tatălui în Fiul Său. Brațul pus în jurul Lui este moștenit de noi. Bucuria și încântarea Fiului este trăită de noi în fiecare sabbat.

Descoperim că crucea din inima Evangheliei și sabbatul din inima legii se sărută și ne furnizează bucuria Tatălui ca să putem exclama :

1 Ioan 3:1-2 Iată, ce fel de dragoste ne-a dăruit Tatăl, ca să fim numiți fiii lui Dumnezeu: ... (2) Preaiubit, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu apare încă ceea ce vom fi: dar știm că, atunci când va apărea, vom fi ca El; pentru că îl vom vedea așa este el.

Romani 8:16 Spiritul mărturisește cu spiritul nostru, că noi suntem copiii lui Dumnezeu:

Evanghelia este o revelație despre și când Tatăl vine la noi și ne spune cât de prețioși suntem pentru El și cât de mult Ne iubește.

Evanghelia în Lege

De la început, Domnul le-a revelat patriarhilor sezoanele de revigorare de la Domnul, când Harul Tatălui va fi revelat în Hristos. Când patriarhii vor oferi un

miel prin credință la timpul determinat, ei se vor conecta apoi la Spiritul lui Hristos care posedă harul Tatălui și fiind conduși de Spirit urma să fie afirmați în identitatea lor de către Dumnezeu.

Rom 8:14 Căci toți cei conduși de Spiritul lui Dumnezeu, ei sunt fiii lui Dumnezeu

Ioan 1:12 Dar tuturor celor care l-au primit, adică cei care cred în Numele lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;

Satana s-a mișcat rapid pentru a perverti vremurile și sacrificiile pe care Dumnezeu le-a instituit să-i binecuvânteze pe copiii Săi. După ce Israel a ieșit din Egipt, Hristos i-a restaurat lui Moise o explicație completă a Evangheliei prin poruncile, statutele și judecățile Domnului care fuseseră pierdute în Egipt. Scriptura spune despre Avraam:

Geneza 26:5 pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduiri Mele și legile Mele."

În timp ce Moise era pe munte, Dumnezeu i-a prezentat nu numai tabletele legii, ci și planul salvării. El a văzut că sacrificiul lui Hristos a fost ilustrativ pentru toate tipurile și simbolurile epocii iudaice; **și lumina cerească care curgea din Calvar, nu mai puțin decât slava legii lui Dumnezeu, a fost cea care a vărsat o asemenea strălucire pe fața lui Moise..** *Patriarhi și Profeți*, 330.

Lumina care strălucea pe fața lui Moise nu era o lumină simbolică; a fost lumina adevărată care i-a făcut pe copiii lui Israel să-i ceară lui Moise să-si acopere fața. Lumina a venit din vederea crucii prin credință și din a vedea pe Tatăl care își conectează copiii cu El Însuși prin Sabat și Cruce.

Lui Moise i s-au dat timpurile specifice în care trebuia să se ofere un sacrificiu pentru națiune. Sacrificiile și sincronizarea lor au fost semnificative. Momentul în care sacrificiul a fost oferit sa deschis un canal pentru binecuvântarea Tatălui care urma să fie revărsată asemenea cum și-a vărsat binecuvântarea asupra Fiului Său în primul sabbat.

Să examinăm când trebuiau oferite sacrificiile conform legii.

1 Cronici 23:30-31 ei aveau sa stea în fiecare dimineață și în fiecare seara ca sa laude și să-l mărească pe Domnul 31 Si sa ofere sacrificii înaintea Domnului, în zilele de Sabat, de luna nouă și de sărbători, continuu după numărul și obiceiurile rânduite.

2 Chronicles 8:12-13 Atunci, Solomon a adus arderi-de-tot Domnului pe altarul Domnului, pe care-l zidise înaintea pridvorului. 13 Aducea ce era poruncit de Moise pentru fiecare zi, pentru ziua de Sabat, pentru ziua de luna nouă si pentru a sărbători, de trei ori pe an, la Sărbătoarea Azimelor, la Sărbătoarea Săptămânilor si la Sărbătoarea Corturilor.

Legea arată că s-au oferit sacrificii:

1. Dimineața
2. Seara
3. Sabatul
4. Luna Noua
5. Sărbătoarea Azimelor
6. Sărbătoarea săptămânilor
7. Sărbătoarea Corturilor

Găsim o legătură frumoasă între sacrificii și Sabat în folosirea numărului șapte. În tabelul de mai jos vom adăuga la sfârșitul ciclului anual unele șeptari suplimentare menționate în lege.

Vremurile pentru aceste sacrificii nu sunt evenimente întâmplătoare, ci sunt atent legate de numărul șapte pentru a dezvălui principiul de șapte al Sabatului legat de toate diviziunile majore ale timpului. Se găsește în fiecare zi, săptămână, lună și an. A șaptea zi este ziua în care Tatăl L-a binecuvântat pe Fiul Său când cele șase zile de muncă au fost încheiate. Când lucrarea este finalizată în perioada de șase unități, a șaptea unitate oferă un timp de reflecție și de a gusta deliciul Tatălui și de a reînnoi sentimentul nostru de identitate ca copii ai lui Dumnezeu.

Din cauza onorurilor speciale pe care Dumnezeu le-a conferit în ziua a șaptea, **el a cerut poporului său să numere cu șeptari** ca nu cumva să uite Creatorul lor care a făcut cerurile și pământul în șase și s-a odihnit în al șaptea. *Daruri spirituale*, Vol. III 53.1

Interval de timp	Eveniment	Şesari, şeptari și odihnă	Referință
A 7-ea Ora	Sacrificiul zilnic	6 ore între sacrificiul de dimineață și seara. 6 ore în care Hristos a muncit pe cruce, apoi sa odihnit .	Marc. 15:25; 15:34; Fapte. 3:1; Ps. 141:2; Num. 28:8
A 7-ea Zi	Sabatul	6 zile de muncă, apoi odihnă	Ex. 20:8-10
7 Zile	Pâine nedospită	7 zile de nedospire(Azimi)	Lev. 23:6
7 Saptamini+ 1	Rusalii(penticost)	Numără 7 săptămâni până la Rusalii, apoi odihnește-te.	Lev. 23:15
A 7-eaLună Numara 7 Luni	Trompete, ispășire, Corturi (7+1 zile)	Numără 6 luni, apoi 3 sărbători în luna a 7-a	Lev. 23:24-39; Isa. 66:23, 2 Regi 4:23; Eze. 46:1
A ^{7-lea} an	Sabatul pământului	Numără 6 ani, apoi ^{7 ani} de odihnă	Lev. 25:3
7x7 ani + 1	Jubilee	Numără 7x7 ani la Jubilee apoi odihna	Lev. 25:8-10
7.X1000 ani	Mileniu	Numără de 6 ori 1000 de ani, apoi odihna	Rev. 20:6

Observați inspirația nu ne spune pur și simplu să ne amintim în fiecare a șaptea zi, ci mai degrabă la numărul de șeptari. Este posibil ca Tatăl nostru să vrea să scrie în fiecare diviziune a timpului marea Sa dragoste pentru Fiul Său și pentru noi prin El?

Ca o fântână care curgătoare

Există o ilustrație frumoasă în cartea Exodului care ne oferă o apreciere mai profundă a ceea ce se întâmplă în momentul sacrificiului.

Exod 17:3-6 Oamenii au fost însetați acolo de apă. poporul a murmurat împotriva lui Moise și a spus: "De ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne ucizi

pe noi, pe copiii noștri și pe vitele noastre cu sete? (4) Și Moise a strigat către Domnul, zicând: "Ce să fac acestui popor? Sunt aproape gata să mă pietruiesc. (5) Și Domnul i-a zis lui Moise: "Du-te înaintea poporului și ia cu tine dintre bătrânii lui Israel; și toiagul tău, cu care lovești râul, ia-l în mâna și pleacă. (6) Iată, voi sta în fața ta acolo pe stânca din Horeb; **și tu vei lovi stânca, și va ieși apă din ea**, ca poporul să poată bea. Moise a făcut așa în fața bătrânilor lui Israel.

Piatra pe care Moise a lovit-o a fost un simbol al lui Hristos, care a fost lovit pentru noi.

1 Corinteni 10:4 Și toți au băut aceeași băutură spirituală: pentru că au băut din acea Piatră spirituală care i-a urmat: și **acea Piatră a fost Hristos.**

Matei 26:31 Apoi Isus le-a spus , Toți vor fi ofențați din cauza mea în această noapte: pentru că este scris, **voi lovi păstorul**, și oile din turma vor fi împrăștiate

Prin simbolismul rocii lovite vedem fluxul dător de viață care curge mai departe în momentul în care este lovit. Avem, de asemenea, un alt simbol al acestui lucru în însăși moartea lui Hristos pe cruce.

Ioan 19:34 Dar unul dintre soldații cu o sulită i-a străpuns coasta, și imediat a ieșit sânge și apă.

Piatra lovită era o figură a lui Hristos și prin acest simbol sunt predate cele mai prețioase adevăruri spirituale. **Pe măsură ce apele dătătoare de viață curgeau din stânca lovită, tot așa din Hristos, "bătut de Dumnezeu", "rănit pentru păcatele noastre", "zdrobit pentru nedreptățile noastre"** (Isaia 53:4, 5), fluxul mântuirii curge pentru o rasă pierdută. *Patriarhi și Profeti*, 411.

Când simbolismul mielului omorât este combinat cu stanca lovită, descoperim că fluxurile dătătoare de viață ale mântuirii curg în timpul acestor șeptari. Dacă recunoaștem sacrificiul lui Hristos dimineața, când ne ridicăm, fluxul viu se va deschide pentru noi și suntem însuflețiți cu plăcerea Tatălui prin Hristos. După o perioadă de șase ore, sacrificiul de seară este amintit. Pentru cei care

recunosc sacrificiul lui Hristos și se opresc să-și amintească, încă o dată fântâna se deschide pentru noi și putem înota în curentul iubirii Tatălui față de noi.

Aceasta continuă în fiecare Sabat, în fiecare lună nouă, și apoi în fiecare dintre sărbătorile desemnate când mielul urma să fie înjunghiat. În fiecare dintre aceste întâlniri, Tatăl ne trimite harul Sau prin Fiul. Când îl recunoaștem pe Fiul, izvoarele intră în inimile noastre și suntem sfințiți în acest proces; în odihna de fiu, încetăm să păcătuim și nu ne mai exprimăm fosta noastră atitudine de orfan.

Daca sistemul de sacrificiu a fost conceput pentru a indica un eveniment în șase mii de ani, nu ar fi acest lucru reflectat în sacrificiul a unui miel pe an sau un miel în șapte ani? Jertfa în fiecare zi, săptămână, lună și an nu sugerează curgerea fluxului iubirii în momentele în care aceste sacrificii au fost oferite? Dacă nu au existat fluxuri dătătoare de viață care vin în aceste momente, atunci sacrificarea a mii de animale nu a servit nici un beneficiu semnificativ pentru cei care au oferit aceste sacrificii. Ei au servit doar pentru a păstra în viață învățătura viitorului Mesia. Ar fi imposibil pentru Moise să aibă lumina care curge din Calvar strălucind pe fața lui dacă nu trăia în acel curent prețios al plăcerii Tatălui prin sacrificiul Fiului lui Dumnezeu, ucis de la întemeierea lumii. (Apocalipsa 13:8).

Când vedem Sabatul ca pe momentul în care Tatăl își exprimă încântarea față de Fiul Său într-un mod complet, atunci este într-adevăr atât de greu să-L vedem pe Tatăl ca dorind să trimită acest mesaj în fiecare aspect al timpului? În fiecare zi, în fiecare săptămână, în fiecare lună, în fiecare an, la fiecare șapte ani și la fiecare șapte ori șapte ani plus unu, Tatăl cheamă copiii Săi. Fluxul viu al iubirii Tatălui se revarsă asupra noastră într-o măsură mai mare în timpurile desemnate. Ce gând prețios. Face Sabatul atât de dulce și creează un sentiment de anticipare. Gândește-te la asta. Când vă treziți dimineața și veniți la închinarea de dimineață, puteți să vă deschideți inima către Tatăl vostru într-o mai mare realizare a faptului că, în acel moment, Spiritul Său este cu adevărat revărsat asupra voastră și vă spune: "Ești copilul meu iubit în care i-mi găsec plăcerea"? Același lucru se întâmplă în fiecare seară și apoi fiecare Sabat, și mereu continuă. Ți dorești asta? Ia-ți patul și mergi în aceste semne ale iubirii!

Sezoane de răcorire

Sunt mulți care ar spune, "Nu am nevoie să aștept pentru un moment special să știu că eu sunt copilul lui Dumnezeu prin Hristos Isus." Știu asta în fiecare secundă a fiecărei zile." Ai spune ceva similar cu soția sau copiii tăi? "Nu avem nevoie de momente speciale pentru a ne aminti de specialitatea familiei noastre, știm că ne iubim și ne putem spune unul altuia în orice moment." Nu este nevoie de aniversări sau de evenimente speciale în viața noastră." O soție îi spune soțului ei: "Știi că te iubesc și, prin urmare, nu avem nevoie de momente speciale de intimitate pentru a sărbători relația noastră." Este un adevăr evident că avem anotimpuri pentru toate lucrurile vieții. Mâncăm la ore stabilite, mai degrabă decât să mâncăm toată ziua. Am stabilit ore pentru muncă, joacă și somn. De asemenea, avem momente dedicate pentru închinare în care încetăm alte activități pentru a ne concentra asupra a ceea ce facem. Acesta este un principiu biblic clar revelat.

Ecclesiastic 3:1 Pentru fiecare lucru există un anotimp, și un timp pentru fiecare scop sub cer:

Biblia ne spune că atunci când ascultăm poruncile lui Dumnezeu, atunci neprihănirea noastră de la El este ca valurile mării.

Isaia 48:18 O, de ai asculta poruncile Mele! atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, și neprihănirea ta ca valurile mării.

Valurile vin în seturi de flux și reflux. Acesta este modul în care întâlnirile Tatălui nostru vin la noi prin aceste sărbători. Fiecare val se înalță spre plajă și apoi se retrage în ocean. La un nivel mai larg marea se mută în spre pe plajă și apoi se retrage de pe plajă. Apoi, la Luna Nouă și Luna plină se agită foarte mult pe plajă. Toate aceste minuni naturale ne învață cum neprihănirea Dumnezeului nostru vine la noi.

Observați ce ne spun Scripturile când are loc împrăștierea:

Fapte 3:19 Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru a se vi se ștergă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviare

Acest verset ne arată că există *momente* de revigorare. Cuvântul în limba greacă este plural și ne spune că există mai mult de o dată de împrospătare. Eliminarea păcatului vorbește despre pecetluire, iar pecetluirea este legată de Sabat.

Sabatul va fi marele test al loialității, pentru că este punctul adevărului deosebit de controversat. Când testul final va fi adus asupra oamenilor, atunci linia de distincție va fi trasată între cei care-L slujesc pe Dumnezeu și cei care Nu-L slujesc. În timp ce respectarea sabatului fals în conformitate cu legea statului, contrar poruncii a patra, va fi o mărturie a loialității față de o putere care este în opoziție cu Dumnezeu, **păstrarea adevăratului Sabat, în ascultare de legea lui Dumnezeu, este o dovadă a loialității față de Creator.** În timp ce o clasă, acceptând semnul de supunere la puterile pământești, primește semnul fiarei, cealaltă alegând **simbolul loialității față de autoritatea divină, primește sigiliul lui Dumnezeu.** *Marea Controversă, 605.2.*

Isus este în templul Său sfânt și va accepta acum sacrificiile noastre, rugăciunile noastre și mărturisirile noastre despre greșeli și păcate și va ierta toate păcatele lui Israel, pentru ca acestea să poată fi șterse înainte ca El să părăsească sanctuarul. Când Isus părăsește sanctuarul, atunci cei care sunt sfinți și neprihăniți vor fi în continuare sfinți și neprihăniți; **căci toate păcatele lor vor fi șterse și vor fi pecetluite cu pecetea Dumnezeului cel Viu.** *Scrieri timpurii, 48 .*

Cum este posibil ca Sabatul să fie pecetea lui Dumnezeu dacă nu credem că este un miracol al lui Dumnezeu între noi și El? Ce este miracolul acesta? Este inima topită a copilului lui Dumnezeu când acceptă cuvintele Tatălui: "Ești fiul meu iubit care mă încântă". El acceptă acest adevăr în fața tuturor răutăților sale împotriva lui Dumnezeu. El crede că este iertat și se odihnește în brațele Tatălui în Hristos.

Mărirea Binecuvântării.

Lucrurile naturii ne vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu în multe feluri. Mareele oceanului sunt afectate de soare și lună. În timpul Lunii Noi și al Lunii

Pline, mările de pe pământ sunt mult mai mari. Scripturile ne spun de asemenea că soarele și luna au fost create pentru anotimpuri:

Geneza 1:14 Dumnezeu a spus: "Să fie lumini în întinderea cerului pentru a împărți ziua de noapte; și să fie pentru semne, și pentru anotimpuri [H4150], și pentru zile, și ani:

Cuvântul anotimp în ebraică este *moéd*

Strong's H4150 De la H3259; o programare corectă, adică un timp sau un sezon fix; în special un festival.

Deci, soarele și luna vor fi folosite pentru a determina timpurile și în special festivalurile sau sărbătorile. Ceea ce este cel mai interesant este descrierea femeii din Apocalipsa 12.

Apocalipsa 12:1 Și a apărut o mare minune în cer; o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna sub picioarele ei, și pe capul ei o coroană de douăsprezece stele:

Biserica lui Dumnezeu este îmbrăcată în timpurile Dumnezeului ei. Soarele, luna și stelele sunt prevăzute pentru determinarea anotimpurilor de înprospătare din prezența Domnului. Pavel vorbește parțial acest lucru atunci când a spus Tesalonicenilor

1 Tesaloniceni 5:1 Dar de vremuri și *anotimpuri*, fraților, nu aveți nevoie să vă scriu.

Cuvântul pentru anotimpuri folosit aici este exact același folosit în Vechiul Testament grecesc pentru anotimpuri în Geneza 1:14. Acest cuvânt este *moéd* în ebraică.

Deci Biserica lui Dumnezeu, așa cum este revelată în Apocalipsa 12, este îmbrăcată în lumina iubirii lui Dumnezeu. Această iubire este revelată în anotimpuri de revigorare legate de numerotarea șeptarilor în conformitate cu Cele Șapte Principii De Sabat. Sabatul este momentul în care Tatăl și-a manifestat încântarea supremă în Fiul Său. Îl vedem pe apostolul Ioan purtând acest „veșmânt” când spune:

1 Ioan 3:1 Iată, ce fel de dragoste ne-a dăruit Tatăl, ca noi să fim numiți fiii lui Dumnezeu:

Aceasta este „veșmântul” pe care Hristos l-a purtat când l-a înfruntat pe Satana în pustiu. El s-a agățat de această asigurare la botezul Său.

Matei 3:17 Și iată o voce din cer, zicând: Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea.. (Tyndale)

Biserica lui Dumnezeu învinge prin sângele mielului (sacrificiul) și cuvântul mărturiei lor, iar mărturia lor este că ei sunt într-adevăr copii ai lui Dumnezeu, iubiți de Tatăl. Această mărturie vine la ei în special prin Cele Șapte Principii ale Sabatului.

Deci, dacă ne întoarcem la soare și lună în raport cu marea observăm că Sabatul săptămânal se observă numărând a șaptea rotație a soarelui în raport cu pământul. Festivalurile anuale au loc în primele șapte luni ale anului și necesită o numărare a șapte cicluri ale Lunii în relația cu pământul. Dacă soarele și luna au un efect asupra marelui oceanului, ar putea fi, de asemenea, că, atunci când Sabatul săptămânal se încadrează într-un Sabat anual (cum ar fi Paștele și Sărbătoarea Corturilor) ar putea exista un val mare de binecuvântare spirituală?

Ioan 19:31 Iudeii, prin urmare, pentru că a fost pregătirea, că trupurile nu ar trebui să rămână pe cruce în ziua de Sabat ,(pentru că acea zi de **sabat a fost o zi mare**.) a implorat pe Pilat că picioarele lor ar putea fi rupte, și că acestea ar putea fi luate.

Hristos a fost răstignit în vinerea care era Paștele. A doua zi a fost Sabatul zilei a șaptea și, de asemenea, prima zi a Azimelor. Ioan a numit acesta un Sabat înalt. Acesta a fost un sabat săptămânal aliniat sau unit cu un Sabat anual. Cuvântul în limba greacă poate fi, de asemenea, tradus *mare*, larg sau *tare*. Este posibil ca, atunci când cele două sabaturi se aliniază, glasul Tatălui nostru către copiii Săi ne vorbește mai tare și pătrunde mai adânc în inimile noastre atunci când răspundem la chemarea Sa? La fel ca valul mai mare al oceanului, este posibil să existe un val mai mare al Spiritului vorbind în sufletele noastre în aceste vremuri?

Femeia stând pe Lună în Apocalipsa 12. Și cartea Psalmilor ne spune:

Psalm 104:19 El a numit luna pentru anotimpuri: soarele cunoaște când sa apună.

Domnul a desemnat luna pentru anotimpuri sau moéd. Când ascultăm glasul Tatălui nostru în acordanta cu sezoanele Sale, atunci glasul Său este perceptibil mai tare de noi și spune: "Ești copilul meu iubit în care îmi gădesc plăcerea".

Acest lucru este în deplină armonie cu relația Tatăl - Fiul. În timp ce Fiul lui Dumnezeu este strălucirea slavei Tatălui, de asemenea, desemnările anuale fac mai luminoasă dragostea Tatălui pentru noi prin Hristos Fiul Său în întâlnirea săptămânală. Pentru mai multe despre acest principiu a se vedea cartea Modelul Divin al Vieții.

Dacă apostolul Ioan a numit combinația dintre prima zi de Azimi și Sabatul săptămânal o zi mare, atunci ceea ce poate fi mare despre aceasta, decât ceea ce sabatul a fost inițial intenționat pentru – o binecuvântare de la Tatăl nostru într-o măsură mai mare. Gustă pentru tine și vezi.

Unul dintre ucenicii lui Ioan ne oferă o imagine a ceea ce apostolul Ioan a crezut. Ioan credea că respectarea Paștelui făcea parte din Evanghelie.

Policrate: "De aceea, păstrăm ziua neclintită, nici adăugând, nici luând, pentru că în Asia [minore] corpurile unor oameni iluștrii dorm, și ei se vor ridica în ziua venirii Domnului, când el va veni cu slavă din cer și îi va căuta pe toți sfinții. Așa a fost Philip... și două dintre fiicele sale... [p. 507] **Există, de asemenea, Ioan care se alina pe pieptul Domnului...** Și mai este și Polycarp la Smirna, atât episcop, cât și martir, și Thraseas, episcop și martir, din Eumeneia... [De asemenea] Sagaris,... Papirius,... și Melito... **toți aceștia au păstrat a paisprezecea zi a Paștelui după Evanghelie, fără abatere, dar în conformitate cu regula credinței.** Și eu de asemenea, Policrate, cel mai mic dintre voi toți, trăiesc conform tradiției rudelor mele, și pe unii dintre eu le-am urmat. Pentru că șapte din familia mea erau episcopi și eu sunt al optulea, iar rudele mele au păstrat mereu ziua în care oamenii au pus deoparte pâinea făcută cu drojdie. De aceea, fraților, eu, care am trăit șazeci și cinci de ani în Domnul și am vorbit cu frații din fiecare țară și am studiat toată Sfânta Scriptură nu mi-e frică de amenințări, pentru ca cei care au fost mai mari decât mine au spus: «Este mai bine să te supui lui Dumnezeu și nu oamenilor»" *Comentariu Biblic SDA*, Vol. 9, p. 362.

Când acceptați că plăcerea Tatălui este dată copiilor Săi prin Hristos în Principiul Șapte de Sabat, este un lucru simplu să vedeți toate sărbătorile Domnului ca parte a Evangheliei.

Sunt mulți care cred că sărbătorile Domnului nu au fost de fapt ospătări spirituale pentru cei care trăiesc înainte de Cruce. Ei cred că sărbătorile au fost doar simboluri a lucrării lui Hristos sute de ani după ziua lor. O astfel de credință neagă lucrarea lui Hristos din Evanghelie înainte de cruce și că lumina calvarului strălucea pe fața lui Moise. Există o singură cale prin care puteți obține odihnă, și aceasta este prin Spiritul lui Hristos. Toate textele următoare vorbesc despre odihnă, despre odihna plăcerii Tatălui în Hristos.

Exod 16:23 Și el le-a spus: "Aceasta este ceea ce Domnul a spus: " Măine este **odihna** [H7677 - Shabathon] de sabat sfânt la Domnul:

Exod 31:15 Se pot lucra șase zile; dar în al șaptelea este sabatul **odihnei** [H7677 - Shabbathon], sfânt domnului: oricine face orice lucrare în ziua sabatului, el va fi cu siguranță pus la moarte.

Levitic 16:30-31 Căci în acea zi preotul va face o ispășire pentru voi, pentru a vă curăța, pentru ca voi să puteți fi curățați de toate păcatele voastre înaintea Domnului. (31) Va fi un sabat de **odihnă** [H7677 - Shabbathon] pentru voi și vă veți afecta sufletele, este o lege pentru totdeauna.

Levitic 23:24 Vorbiți copiilor lui Israel, zicând: În luna a șaptea, în prima zi a lunii, sa aveți un **sabat**, [H7677 - Shabbathon] un memorial al suflării trâmbițelor, o sfântă convocare.

Levitic 23:39 De asemenea, în a cincisprezecea zi a lunii a șaptea, când v-ați adunat rodul țării, voi veți ține o sărbătoare pentru Domnul șapte zile: în prima zi va fi un **sabat**, [H7677 - Shabbathon] și în a opta zi va fi un **sabat**. [H7677 - Shabbathon]

Observați că de fiecare data cuvântul de mai sus *Shabbathon* este folosit. Cuvântul *odihnă* aici este *odihna* găsită în Hristos. Este imposibil să se odihnească sau *Sabat* în afara lui Hristos.

Matei 11:28 Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și vă voi da odihnă..

Cuvântul *odihna* folosit de Hristos este echivalentul grecesc al *Shabbathon*. Deci, porunca a patra poate fi ținută numai în Cadrul Evangheliei, o Evanghelie care ne aduce harul Tatălui prin Spiritul lui Hristos.

Sabatul mai pe deplin

Am păzit Sabatul toată viața mea. Am participat la slujbele bisericii în tot acest timp. Sabatul mi-a fost explicat ca un moment special pentru a avea părtașie cu Domnul. Este ziua Lui specială. Nici măcar o dată în tot acest timp mi-a fost explicat că Sabatul este, de fapt, un dar special al Duhului Sfânt. Când am studiat scrierile lui A.T. Jones în legătură cu Sabatul, am dat peste următoarea declarație într-una din predicile sale:

Ce a făcut ziua sfântă? [Congregația: "Prezența lui Dumnezeu."]
Prezența lui Dumnezeu face ca lucrurile să fie sfinte. Face un loc sfânt. Face un om sfânt. Prezența lui Dumnezeu a făcut ziua sfântă. Apoi, sfințenia lui Dumnezeu este atașată de ziua aceea. Prezența lui Dumnezeu, prezența sfântă a lui Dumnezeu, este atașată de a șaptea zi sau de Sabat. Ei bine, atunci când omul vine la acea zi, așa numai cum omul poate veni la ea,- cu mintea Spiritului lui Dumnezeu - și primește odihna spirituală, revigorarea spirituală, care este în ea, binecuvântarea spirituală care este în ea, nu primește, de asemenea, și această prezență, Devenind un părtaș al acestei prezențe, în care este sfințenia lui Dumnezeu să-L transforme? Într-adevăr. Și asta e păstrarea Sabatului.

Ei bine, atunci El a sfințit ziua, dar nu am nevoie să repet mereu aceste texte. Ce sfințește? [Congregația: "Prezența lui Dumnezeu."] Apoi, prezența lui Dumnezeu, puterea Sa de sfințire este în ziua a șaptea. Chiar așa? [Congregație: "Da."] **Apoi, omul care vine la Sabatul Domnului potrivit ideii Domnului despre Sabatul Domnului și intenția Sa este să obțină odihnă spirituală. El găsește asta acolo. El găsește învigorare spirituală, încântare; el găsește binecuvântarea spirituală. El găsește prezența lui Dumnezeu și sfințenia pe care această prezență o aduce**

pentru a-l transforma. Și el găsește acea putere sfințitoare în acea prezență care a sfințit ziua pentru a-l sfinți.

În ce scop s-au făcut toate astea? De ce a fost creat sabatul? [Congregație: "Pentru om."] A fost făcut pentru om. **Ei bine, atunci, Dumnezeu s-a odihnit și și-a pus odihna spirituală asupra acestei zi pentru om, a făcut El?** [Congregație: "Da."] **Răcorirea lui Dumnezeu, bucuria Sa în acea zi a fost pentru om. Bindecuvântarea cu care a binecuvântat a fost pentru om.** Sfințenia pe care prezența Sa i-a adus-o și pe care prezența Sa i-a dat-o a fost pentru om. Prezența lui sfințitoare a fost pentru om. Ei bine, atunci omul prin Sabat ar putea fi un părtăș al prezenței Sale și să aibă o experiență vie cu odihna spirituală al lui Dumnezeu, binecuvântarea spirituală, sfințenia, prezența lui Dumnezeu pentru a face sfântă, prezența lui Dumnezeu pentru a-l sfinți? **Nu este aceasta ceea ce Dumnezeu a intenționat sabatul să aducă omului? Ei bine, omul care primește toate astea în Sabat este omul care este un păstrător de Sabat. Și el știe asta. El știe asta și e încântat să știe.**

Acum, un alt lucru: Cine a fost agentul prezent în creație? [Congregația: "Hristos."] **Cine s-a odihnit?** [Congregația: "Hristos."] **Cine a fost odihnit?** [Congregația: "Hristos."] **Cine a binecuvântat?** [Congregația: "Hristos."] **A cui prezență a făcut-o sfântă?** [Congregație: "A lui Hristos"] **A cui e prezența este în zi?** [Congregația: "A lui Hristos."] Atunci omul pe care prezența lui Isus Hristos nu-l sfințește și nu-l face sfânt și nu îl binecuvântează și căruia nu-i aduce odihnă, nu poate ține Sabatul. **Nu vedeți, numai cu Hristos în om poate fi păstrat Sabatul; pentru că Sabatul aduce și are în ea prezența lui Hristos.** A.T. Jones *GCB Predica 20*, 1893.

A.T. Jones dezvăluie cu atenție că binecuvântarea din Sabat este prezența lui Dumnezeu și prezența lui Hristos. Nu mi s-a explicat niciodată așa. De ce nu este trâmbițat națiunilor că cea mai mare măsură a darului Duhului Sfânt se găsește în sabat? Acesta este singurul mod posibil ca Sabatul să fie pecetea lui Dumnezeu, pentru că suntem pecetluiți de Duhul Sfânt.

Efeseni 4:30 Și nu mâhniți Spiritul sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți pecetluiți pentru ziua mântuirii.

Efeseni1:13 În care ați avut încredere, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia salvării voastre: în care, de asemenea, după ce ați crezut, ați fost pecetluitți cu acel Duh sfânt al făgăduinței.

Duhul Sfânt al făgăduinței vine la noi în anotimpurile de înflorire. Duhul Sfânt ne este promis în sezoanele stabilite. Pentru a ilustra acest punct, gândiți-vă la darea darului promis al Duhului Sfânt după învierea lui Hristos.

Fapte 2:15 Pentru că aceștia nu sunt beți, așa cum credeți, văzând ca este doar a treia oră a zilei..

Duhul Sfânt a fost revărsat cu mare putere după numărarea a șapte săptămâni plus o zi după sărbătoarea primelor fructe. A venit în timpul celei de-a treia ore, care este momentul sacrificiului de dimineață.

Ne amintim că există un dar al Spiritului în fiecare zi, după sacrificiul de dimineață și de seară. Sacrificiul de dimineață a fost la a treia oră, iar sacrificiul de seară a venit după un interval de șase ore. Deci darul Duhului a venit în timpul zilei Cincizecimii în momentul sacrificiului de dimineață. Acesta nu este un eveniment întâmplător, ci exact în funcție cu timpul stabilit de Tatălui nostru. Femeia care stă pe lună și este îmbrăcată în soare știa să se adune în acest timp hotărât pentru a primi o binecuvântare a Tatălui nostru prin Domnul Isus.

Deci, într-adevăr, există o binecuvântare specială care vine în fiecare zi. Vine cu sacrificiul de dimineață și de seară. Pentru noi astăzi, aceasta înseamnă o adunare pentru închinarea de dimineață și de seară pentru a primi darul Tatălui nostru prin recunoașterea sacrificiului Mântuitorului nostru.

În fiecare familie ar trebui să existe un timp fix pentru închinare dimineața și seara. Cât de potrivit este ca părinții să-și adune copiii lângă ei înainte de micul dejun, **să-i mulțumească Tatălui ceresc pentru protecția Sa în timpul nopții și să-l ceară ajutorul, îndrumarea și grija în timpul zilei!** Cât de potrivit, de asemenea, atunci când vine seara, pentru părinți și copii să se adune încă o dată înainte a Lui și să-l mulțumesc pentru binecuvântările zilei care a trecut! *Ghidare pentru copii, 520.1.*

În excitare și încurajării dragostei pentru studiul Bibliei, mult depinde de utilizarea ceasului de închinare. **Orele de cult dimineața și seara ar trebui să fie cele mai dulci și mai utile ale zilei.** Să se înțeleagă că în aceste ore nici un gând tulburător și greu nu trebuie să ne deranjeze; că părinții și copiii se adună pentru a se întâlni cu Isus și pentru a invita în casă prezența îngerilor sfinți. Fie ca serviciile să fie scurte și pline de viață, adaptate la ocazie, și variate din când în când. Să se alătore toți în citirea Bibliei, să învețe și să repete adesea legea lui Dumnezeu. *Ghidare pentru copii*, 522.

De ani de zile am găsit cultul de dimineața și seara foarte greu de menținut. Acum, că știu că acestea sunt întâlniri speciale de la Tatăl nostru pentru a primi un dar zilnic al Spiritului Său, a devenit o încântare. Nu este o lucrare care se face pentru a merita mântuirea, ci mai degrabă să primești neprihănirea lui Hristos prin credință și venind atunci când El cheamă. Doriți să primiți darul Spiritului care vine dimineața și seara? Ai nevoie de un astfel de cadou? Dacă Tatăl nostru ți-o oferă, îți sugerez ca avem nevoie de ea.

Un adevărat păstrător de Sabat este cel care crede că Tatăl nostru ne trimite Duhul Său la timpuri hotărâte. Așa cum mâncăm la ore stabilite și suntem menținuți de puterea acelei mese timp de cinci sau șase ore, de asemenea, primim daruri ale Spiritului la ore stabilite și umblăm în tăria acelor vremuri desemnate. Acesta este Sabatul mai pe deplin. Acest adevăr va înfuria bisericele și adventiștii nominali:

Am văzut că Dumnezeu a avut copii care nu văd și nu țin Sabatul. Ei nu au respins lumina Lui. Și la începutul timpului de necaz, **am fost umpluți cu Duhul Sfânt mergând mai departe și a proclamând Sabatul mai pe deplin.** Acest lucru a înfuriat bisericele și pe adventiștii nominali, deoarece ei nu puteau respinge adevărul sabatului. *Scrieri timpurii*, 33 .

De ce neprihăniții proclamă Sabatul mai pe deplin? Aceasta se datorează faptului că, prin sabbat, ei primesc daruri speciale ale Duhului Sfânt. Satana vrea ca oamenii să primească aceste lucruri? Cu siguranță că nu! Acesta este motivul pentru care a lucrat prin puterea cornului mic pentru a schimba festivalurile sacre și legea.

Daniel 7:25 El îl va sfida pe Cel Prea Înalt și îi va asupra pe poporul sfânt al celui Pre Înalt. **El va încerca să schimbe festivalurile lor sacre și legile-** și vor fi plasate sub controlul său pentru un timp, ori, și o jumătate de timp. (NLT)

Este evident de ce Satana vrea să schimbe festivalurile sacre atunci când știți că, prin aceste adunări, copiii lui Dumnezeu sunt reînnoiți în sensul lor de fiu și fiică a lui Dumnezeu. Ei intră în iubirea Tatălui pentru Fiul Său pe care El a exprimat-o în acea primă zi de sabat. În Hristos primim această binecuvântare spirituală în plenitudinea ei.

Strigătul de la miezul nopții

Pilda celor zece fecioare din Matei 25 joacă un rol cheie în experiența poporului lui Dumnezeu chiar înainte de încheierea perioadei de probă.

Matei 25:1-6 Atunci împărăția cerurilor va fi asemănată cu zece fecioare, care au luat lămpile și s-au dus să-l întâlnească pe mire. (2) Și cinci dintre ele au fost înțelepte, și cinci au fost neînțelepte. (3) Cele care au fost neînțelepte și-au luat lămpile și nu au luat ulei cu ele: (4) Dar înțeleptele a luat ulei în vasele lor cu lămpile lor. (5) În timp ce mirele zăbovea, toate au ațipit și au adormit. (6) Și la miezul nopții s-a auzit un strigăt, lată, mirele vine; Duceți-vă să-l întâmpinați.

Diferența dintre fecioarele înțelepte și cele nechibzuite este că fecioarele înțelepte au ulei în plus în vasele lor cu lămpile lor. Uleiul este un simbol al Duhului Sfânt. Fecioarele înțelepte au primit mai mult din Duhul Sfânt decât cele neînțelepte. Cum au primit? Fecioarele înțelepte stau pe lună îmbrăcate în soare. Ele răspund la chemarea lui Hristos:

Matei 11:28 Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și eu vă voi da odihnă.

Înțeleptul vine când îi cheamă. Aici este un exemplu al lui Isus de chemare:

Ioan 7:37 În ultima zi, în acea zi mare a ospăț, Isus a stat și a strigat, zicând: "Dacă cineva îi este sete, lasă-l să vină la mine, și să bea.

Isus i-a chemat în timpul ospățului, pentru că acesta era un anotimp determinat al Tatălui pentru a da un val mai mare al Duhului. Noi spunem că putem veni la Hristos în orice moment de zi sau noapte și totuși îndemnul Spiritului ne vor chema mai ales în aceste vremuri:

1. Dimineața
2. Seara
3. Sabatul
4. Luna Noua
5. Sărbătoarea Azimelor
6. Sărbătoarea săptămânilor
7. Sărbătoarea Corturilor

Acestea sunt sezoanele de revigorare care operează pe Sabatul Șapte Principiu. Domnul a pus o temelie pentru poporul lui Dumnezeu în 1844, când a fost dat Strigătul de La Miezul Noptii. Domnul a condus un om cu numele de Samuel Snow pentru a determina cu exactitate calendarul biblic pentru determinarea Zilei Ispășirii. Când a anunțat data în august 1844, Spiritul a fost revărsat cu mare putere.

Aproape de sfârșitul mesajului celui de-al doilea înger, am văzut o mare lumină din cer strălucind asupra poporului lui Dumnezeu. Razele acestei lumini păreau strălucitoare ca soarele. Și am auzit glasurile îngerilor strigând: "Iată, mirele vine; leșiți afară să-L întâmpinați!"

Acesta a fost Strigătul de La Miezul Noptii, care urma să dea putere mesajului celui de-al doilea înger. Îngerii au fost trimiși din cer pentru a-i trezi pe sfinții descurajați și pentru a-i pregăti pentru marea lucrare dinaintea lor. Cei mai talentați oameni nu au fost primii care au primit acest mesaj. Îngerii au fost trimiși celor umili și devotați și i-au constrâns să ridice strigătul: "Iată, mirele vine; leșiți afară să-L întâlniți!" Cei încredințați strigătului s-au grăbit și, în puterea Duhului Sfânt, au strigat mesajul și i-au trezit pe frații lor descurajați. Această lucrare nu a stat în înțelepciunea și învățătura oamenilor, dar în puterea lui Dumnezeu, și sfinții Săi care au auzit strigătul nu au putut rezista. Cei mai spirituali au primit mai întâi acest mesaj, iar cei care au condus anterior în lucrare au fost ultimii care au primit și au ajutat să crească strigătul: "Iată, vine Mirele; leșiți afară să-L întâmpinați!" *Scrieri timpurii*, 238.2.

A fost calculul calendarului care i-a dat Strigătului de La Miezul Noptii puterea sa. Această lumină a fost pentru a lumina calea pe tot drumul spre oraș.

M-am întors să-i caut pe cei de la Advent din lume, dar nu i-am putut găsi, când o voce mi-a spus: "Uită-te din nou și uite-te puțin mai sus". La aceasta am ridicat ochii, și am văzut o cale dreaptă și îngustă, aruncată deasupra lumii. Pe această cale, poporul Advent călătorea în cetate, care se afla la capătul mai îndepărtat al căii. **Ei a avut o lumină strălucitoare situata în spatele lor, la începutul căii, care un înger mi-a spus a fost strigătul de la miezul noptii. Această lumină strălucea de-a lungul căii și a dat lumină pentru picioarele lor, astfel încât să nu se împiedice.** *Scrieri timpurii, 14.*

Strigătul de la miezul noptii a inclus toate învățăturile profetice ale milleritelor pentru a obține anul 1844, dar mesajul din calendar al lui Samuel Snow a fost cel care a adus mișcarea la o concluzie. Această lumină luminează calea până la cetatea lui Dumnezeu. Acest lucru înseamnă că calendarul descoperit de Samuel Snow este relevant pentru noi astăzi. Cunoscând acest calendar, poporul lui Dumnezeu poate cunoaște vremurile, sezoanele și să devină parte a femeii care stă pe lună îmbrăcată în soare. Putem primi puterea Spiritului mai pe deplin prin sezoanele de revigorare desemnate de Tatăl nostru. Din 1844 Sabatul a fost un adevăr de încercare pentru a primi Spiritul necesar pentru pecetluirea sufletului în aceste ultime zile. Este uleiul extra virgin al celor înțelepți.

Să nu fii necredincios, ci să crezi. Tatăl se bucură de noi și ne va da împărăția pe măsură ce răspundem la chemările Sale desemnate. Când îi permitem lui Hristos să stea pe muntele moédimului (Isaia 14:13) în loc de satana, atunci vom veni la El când Ne va chema și vom primi pecetluirea Spiritului Său.

Chemad din întuneric

Această broșură a prezentat mai multe dovezi biblice pentru modul în care *Sabatul* culminează în sigiliul Tatălui pe fruntea noastră prin Spiritul Fiului. Aș dori acum să vă împărtășesc o parte din mărturia mea personală în calitate de al doilea martor pentru că este scris:

Apocalipsa12:11 Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor. și nu și-au iubit viețile până la moarte.

La mai puțin de trei săptămâni după ce turnurile gemene din New York au căzut pe 11 septembrie 2001, am prezentat câteva întâlniri la nord de Sydney, în Australia. Prezentările contrastau cele două regate. Împărăția lui Dumnezeu ne oferă valoare prin relația noastră cu Tatăl nostru ceresc prin Hristos. Împărăția lui Satan creează valoare prin putere personală, poziție și performanță. Căderea lui Satan a fost prezentată ca căderea de la statutul de fiu a lui Dumnezeu într-un ciclu de goliciune fără valoare. Rasa umană a moștenit această inutilitate când a căzut în păcat. Cheia pentru a depăși această împărăție a fost de a ne identifica cu Isus ca fiu prin credință. Tatăl a revelat adevărata noastră identitate ca fii în Hristos la botezul Său și, de asemenea, în conflictul Său cu Satana în pustie. Suntem acceptați în Preaiubitul (Efeseni 1:6). Cuvintele Tatălui către Fiul Său la botez sunt ale noastre prin credință.

Ce eveniment a stârnit toate aceste gânduri pentru mine? În prima jumătate a anului 2001 am fost la o plimbare în dimineața de sabbat. Din cauza stării de sănătate nu am putut participa la biserică timp de câteva săptămâni. În timp ce mergeam, am început să mă gândesc la ziua în care primul meu fiu născut a venit pe lume. Mi-am amintit bucuria pe care am simțit-o când soția mea mi l-a dat în brațe. În timp ce mă uitam în ochii lui, stăteam fascinat de acest pachet de bucurie în brațele mele. M-am rugat în acel moment. *Doamne, nu lăsa nimic să intre între mine și fiul meu și vreau doar să mă cunoască așa cum sunt.* Când mi-am amintit acea rugăciune gândită, am auzit o voce în mintea mea în acel moment; *Adrian, asta simt pentru tine.* M-a luat complet prin surprindere. Adânc în mine a venit acest spirit de rezistență. *Dar Doamne, ai putea iubi un păcătos ca mine?* Gândul m-a alarmat pentru că am crezut în Isus Hristos pentru iertarea păcatelor, și totuși, la un nivel mai profund, această îndoială a ieșit la suprafață și nu am știut niciodată că există. Când Tatăl meu ceresc a găsit o cale prin fiul meu să-mi spună cât de prețios am fost pentru El, aceasta mi-a adus lipsa de valoare la suprafață și m-am trezit luptând împotriva Lui chiar și atunci când nu am vrut. Cuvintele Tatălui Meu au fost ca un foc în

mijlocul sufletului meu. Aceste cuvinte s-au confruntat cu inutilitatea mea și au fost dornice să-o devoreze. Această luptă a durat câteva minute până când în cele din urmă am auzit o voce în mintea mea, *Ai de gând să respingi dragostea mea pentru tine?* Am fost luat prin surprindere din nou, și am mărturisit imediat păcatul meu și am spus în inima mea, *Doamne, accept harul tău prin sacrificiul lui Hristos, este pur și simplu prea minunat să înțeleg dar eu îl accept.* Prin fiul meu, Tatăl meu ceresc a ajuns la miezul ființei mele pentru a-mi dezvălui dragostea Sa Pentru mine prin Fiul Său. Mi-a dezgropat sentimentele de inutilitate și mi-a câștigat inima. Este foarte interesant că în sabat El și-a exprimat încântarea față de Mine prin Fiul Său.

Cu toate acestea, chiar dacă am gustat această libertate, inamicul nu a renunțat fără o luptă. Flăcările iubirii ar avea nevoie de ceva timp să-mi consume inutilitatea. Aceste gânduri noi mi-au transformat complet modul meu de gândire și m-au pus pe o cale pe care nu mi-am putut imagina-o niciodată. Predicarea libertății fiului nostru în Hristos este un lucru, dar realizarea cât de mult cealaltă împărăție trage de inima ta este un alt, și așa am descoperit personal pentru mine Marea Controversă sub forma unui război de identitate. M-am trezit plimbându-mă înainte și înapoi între regate, dar conștientizarea mea de gândire bazată pe performanță lipsită de valoare a devenit mai clară și mai clară. De fiecare dată când am căzut în împărăția greșită am putut veni la malurile râului și, din nou, am auzit vocea - "Tu ești Fiul meu iubit prin Hristos Isus." Am găsit cheia regatului! Mi-am moștenit calitatea de fiu prin Fiul lui Dumnezeu Isus Hristos.

Războaie de identitate

Cu această cheie în mână am fost umplut cu un sentiment profund de binecuvântare. Binecuvântarea care se bazează pe Fiul lui Dumnezeu a venit la mine și în multe domenii ale vieții mele. Trei ani mai târziu am început să împărtășesc unele dintre aceste concepte într-un grup biblic de tineret și în acest loc m-am întâlnit cu Craig și Bronwyn Jacobson. Craig s-a conectat imediat cu mesajul și ni s-a alăturat în prezentarea acestui mesaj. În anul următor, 2005, am început să scriu principiile cheie care mi-au fost date în

2001, imediat după 11 septembrie. Mi-a luat aproape 12 luni pentru a finaliza, chiar dacă a fost doar o carte mică. M-am confruntat cu mai multe obstacole în completarea acesteia. Cele mai multe dintre acestea au fost legate de foste obiceiuri cu privire la divertisment. Ori de câte ori mă angajam în orice formă de divertisment, care era în război cu principiile de fiu adevărat, deveneam complet incapabil de a scrie ceva. Când mi-am mărturisit păcatul, mi-am recăpătat identitatea, cuvintele curgeau din mintea mea în computer cu ușurință. Am fost uimit de faptul că multe dintre activitățile pe care creștinii le considerau inofensive au făcut imposibil să scriu și să mă conectez la Spiritul acestei împărății relaționale. Am învățat repede că, dacă vreau să rămân în acest regat, tot divertismentul de recreere care a stimulat o dragoste pentru putere și performanță trebuie să fie eliminate din viața mea.

Chiar dacă am fost conștient de multe dintre aceste lucruri citind Spiritul Profeției, abilitatea mea de a le depăși era limitată. M-am trezit în mod regulat alunecând înapoi în vechile obiceiuri, după fiecare curățare a camerei mele de lucrurile care încet, încet îmi întorceau afecțiunile mele de la Hristos. În cazul meu a fost în mare parte filme documentare și istorie, sport și unele jocuri pe calculator. Noua mea identitate ca fiu al lui Dumnezeu a intensificat la început războiul dintre trup și Spirit. M-am simțit destul de ciudat când am văzut ca alți oameni se simt complet relaxați în angajarea anumitor forme de divertisment așa-numit inofensiv care a făcut viața mea iad. Nu au simțit ce am simțit și eu? Nu a fost nici o luptă în ei? Mi-a luat câțiva ani pentru a aprecia cu adevărat noile principii ale regatului care operează în viața mea și câte straturi ale vechiului regat au fost dezrădăcinate și învinse.

Spune lumii.

Cinci sau șase luni după terminarea cărții *Războaie de Identitate*, am efectuat unele întâlniri în vestul Sydney sub același titlu. Reuniunile au avut loc la 28 aprilie și 29 aprilie 2006. Primele două reuniuni au fost intitulate *Identitate pierdută* și *Identitate Revindecata*. Acestea au fost, în esență, la fel ca cele pe care le-am prezentat în 2001. Apoi am introdus predica numită *Gloria Copiilor*. Această predică a luat principiile identității de fii care mi-au fost revelate prin

povestea botezului lui Isus și le-a adus la nivelul rolului de tată pentru copiii săi. Acesta a fost textul cheie:

Proverbe 17:6 Copiii copiilor sunt coroana bătrânilor; și gloria copiilor sunt tații lor.

Această prezentare a dezvăluit rolul taților de a-și binecuvânta copiii, așa cum Tatăl nostru Ceresc l-a binecuvântat pe Hristos la botez. Ea a revelat că binecuvântarea Tatălui, prin Hristos trece la tatăl pământesc pentru a o da copiilor săi. Rolul mamei determină cât de puternică va fi binecuvântarea tatălui pentru că tatăl are doar atâta autoritate pe cât îi va da soția sa. Următoarele două prezentări au oferit o istorie familială care a comparat familiile lui Nimrod și Avraam ca expresii ale celor două regate; una o împărăție de binecuvântare relațională, iar cealaltă o împărăție bazată pe putere și performanță. Prezentarea finală a arătat modul în care aceste două regate au afectat mesajul celui de-al Doilea Înger și căderea Babilonului. Aceste gânduri au fost revoluționare pentru mine, dar toate au fost o progresie naturală de la găsirea identității mele în Hristos. Atmosfera de la întâlniri a fost uimitoare. Inimile au fost mișcate și lumina a început să răsară în multe minți. M-am dus la culcare înfășurat în brațele identității lui Isus și profund îndrăgostit de Tatăl meu Ceresc.

Dimineața devreme duminică pe 30 aprilie, la aproximativ 5am, m-am trezit la sunetul unui cântec. Sursa acestei muzici a fost un mister. Am auzit imnul lui Charles Wesley "Și poate fi." Mintea mea a fost inundată de gânduri despre costul Calvarului și bucuria pe care am avut-o știind fără îndoială că Dumnezeu a fost Tatăl meu prin Hristos. În acel moment am simțit un sentiment copleșitor al iubirii Tatălui. Emoția a fost atât de mare încât am crezut că mă voi îneca. Am fost atât de surprins că am spus de fapt, la Mântuitorului meu, nu știu cât de mult mai pot susține aceasta stare. A fost un lucru prostesc să spun, dar n-am simțit nici o condamnare și intensitatea emoției sa ușurat. Încă o dată, deșertăciunea mea a reieșit în primul rând, dar a fost mult mai puțină decât în 2001. Apoi am auzit foarte clar comanda, *acest mesaj trebuie să-l iei la lume*. Mesajul identității noastre a fost revendicat prin Identitatea lui Hristos și binecuvântarea s-a revărsat prin tații din casă, bătrânii și pastorii din biserică.

Am fost de acord să fac asta, neștiind cum. M-am dus imediat la prietenul meu Eddie Perez, care a călătorit cu mine, și i-am explicat ce tocmai sa întâmplat. A fost de acord să mă ajute în această nouă întreprindere.

Binecuvântarea profundă pe care am primit-o a fost un foc în sufletul meu. Am început prin a-mi suna soția și fiii și a-i binecuvânta în timpul închinării de vineri seara. Această binecuvântare nu poate fi dată până când nu o primiți. Fără un sentiment profund al iubirii Tatălui prin Spiritul adevărat de fiu lui Hristos, nu avem nimic de oferit. Când o primim prin credință, atunci *vrem să o împărtășim*. Nu poate fi reținută..

Binecuvântarea

La una dintre bisericile pe care le păstoream în acel moment, i-am invitat pe copii să vină în fata, iar unul câte unul am pus mâna pe ei și i-am binecuvântat. M-am rugat în tăcere înainte de fiecare rugăciune. *Doamne, ce vrei să-i spun acestui copil?* Când am înțeles că Tatăl și-a turnat binecuvântarea prin canalele umane, am văzut rolul vital pe care trebuie să-l joc în a vorbi Cuvântul lui Dumnezeu în viețile familiilor din congregațiile mele. Rugăciunea mea a mers ceva de genul:

"Dragă tată, mulțumesc pentru Marion. Ea este fiica ta prețioasă în care te bucura prin Hristos, Domnul nostru. Fie ca ea să știe întotdeauna că o iubești și să-i dai harul de a se supune părinților ei și fie ca ea să devină o femeie a lui Dumnezeu care stă mereu pentru bine. Vă mulțumim în numele lui Isus."

"Tată, mulțumesc pentru Stephen. El este fiul tău iubit în care ești mulțumit în Hristos Isus. Fie ca el să știe că îl iubim ca o familie bisericească și că el își va onora întotdeauna părinții și va deveni omul lui Dumnezeu pe care l-ai chemat să fie."

Am mai adăugat apoi unele lucruri care mi-au venit în minte și am închis rugăciunea. În dimineața următoare, una dintre mame m-a sunat și mi-a spus: "Știi ce a spus fiica mea? Ea a spus :*"Mamă, sunt prețioasă."* "La care am întrebat, dar de ce scumpa mea ?" pentru că așa mi-a spus pastorul", a venit

răspunsul. Cuvinte frumoase i-am spus fiicei mele că de multe ori, dar nu a fost niciodată afectată ca ceea ce s-a întâmplat ieri".

A fost un moment crucial pentru mine. Mi-a trecut prin minte, *acum știu ce înseamnă să fii pastor*. Lumina a început să răsară cu privire la rolul taților, bătrânilor și pastorilor.

Iacov 1:27 Religie pură și nepângărită înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta, pentru a-i vizita pe cei fără tată și văduve în suferința lor, și pentru a se ține neîntinați de lume..

Religia pură a vârstnicilor și a taților din biserică este de a-i vizita pe cei fără tată și de văduve și de a le vorbi cuvintele Tatălui. Este *de datoria* lor să le spună că Tatăl îi iubește și că ei sunt prețioși pentru El. Asta ține o persoană neîntinată de lume. Principiul binecuvântării este cel care stă la baza uneia dintre calificările cheie ale unui prezbiter în biserică:

1 Timotei 3:4-5 Unul care conduce bine propria casă, având copiii săi în supunere cu toată demnitatea; (5) (Pentru că dacă un om nu știe să conducă propria casă, cum va avea grijă de Biserica lui Dumnezeu?)

Dacă un om nu știe să-și binecuvânteze soția și copiii, atunci poate el să binecuvânteze și să aibă grijă de biserică? Fiind un fiu al lui Avraam a căpătat un nou înțeles în contextul binecuvântării.

Geneza 12:2-3 Și eu voi face din tine o națiune măreață și te voi binecuvânta și voi face numele Tău mare; și tu vei fi o binecuvântare: (3) Și îi voi binecuvânta pe cei care te binecuvântează și voi blestema pe cei care te blestemă: și în tine toate familiile pământului vor fi binecuvântate.

La scurt timp după aceasta am organizat o ceremonie de binecuvântare în care un tânăr a fost binecuvântat de familie și de biserică. A fost un timp profund spiritual și un membru extins al familiei tânărului care nu a avut nici o legătură cu biserica a indicat că "Dacă aceasta este ceea ce face biserica ta, atunci vrem să participăm!"

La scurt timp după aceasta am luat un tur de istorie și patrimoniu în Statele Unite și am vizitat multe locuri legate de pionierii adventist. Pe 12 octombrie 2006, am vizitat ferma lui William Miller. A fost o adevărată onoare să vizitez casa omului despre care citisem atât de multe. Am avut o slujbă în capelă și apoi am ieșit în livadă ca să ne spălăm picioarele unul altuia. M-am luptat cu probleme de sănătate din 1994, cu diferența de fus orar și durata de călătorie, m-am simțit foarte obosit. Am început să mă gândesc la comanda dată la începutul anului pentru a duce mesajul de identitate către lume și am început să-mi pun întrebarea în mintea mea dacă acest lucru ar putea fi posibil când m-am simțit atât de obosit tot timpul. Uneori am mers cu greu din cauza inflamației, digestiei și problemelor de stomac. În timp ce stăteam acolo în livada lui William Miller, m-am uitat în sus spre cer, am văzut doi vulturi, și imediat mi-a venit în minte acest text:

Isaia 40:31 Dar cei care așteaptă pe Domnul își vor reînnoi puterea; ele se vor ridica cu aripi ca vulturii; ei vor alerga și nu vor fi obosiți; și ei vor merge, și nu vor leșina.

Matei 3:17 Și iată o voce din cer, zicând: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea.

Acest eveniment a avut putere doar dacă acesta a fost un tată adevărat vorbind cu un fiu adevărat. Modul în care Tatăl meu mi-a luminat mintea a fost să mă facă să mă uit la dragostea pe care am simțit-o pentru fiul meu și apoi El a comparat-o cu dragostea Sa pentru mine. Apoi, El m-a asigurat de această dragoste prin cuvintele Sale către Fiul Său la botez. Mi-am dat seama că acest lucru ar putea avea sens doar dacă Hristos a fost cu adevărat conceput de Tatăl. Gândul acesta a lăsat o impresie asupra mea:

Ioan 5:26 Precum Tatăl are viață în El însuși; la fel a dat El Fiului pentru a avea viață în el însuși.

Multe piese de puzzle au căzut în loc. În același timp, digestia mea s-a oprit complet și abia mai puteam mânca. A trebuit să aplic pentru un concediu de absență de la munca mea ca Pastor ca pur și simplu nu mai puteam lucra. Șase săptămâni mai târziu am participat la o tabără de biserică cu una dintre

bisericile care anterior am păstorit. În timp ce împărtășeam cu prietenul meu Ruben Olschewsky, unul dintre bătrânii bisericii, el a luat seama la ceva ce am menționat și a început sondarea mea pe tema Identității lui Hristos. Am mers pe jos împreună pe Mt. Glorios și a fost un loc potrivit pentru o astfel de discuție. Întrebările pe care Ruben le-a pus au scos la iveală o serie de lucruri pe care le studiasem, iar răspunsurile pe care le-am dat au conectat o serie de puncte pentru el și a fost foarte încântat. Răspunsul său m-a încurajat să sap mai adânc și mai departe pentru ca am fost nesigur ce să fac cu aceste informații. Un alt prieten apropiat mi-a rezistat anterior atunci când am abordat subiectul, așa că nu am vrut să înstrăinez oamenii.

Întoarcerea lui Ilie și Problemele de Viață

Pe măsură ce am săpat mai adânc, convingerea a continuat să crească, la fel ca și certitudinea că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu și tot ceea ce El a posedat a fost moștenit de la Tatăl Său. Am continuat să mă lupt cu sănătatea mea și am avut dificultăți în a mânca. În acel timp am făcut un post cu suc de vegetale timp de aproximativ două săptămâni și la scurt timp după aceea, în jurul mijlocul lunii iulie 2007, m-am trezit în mijlocul nopții, cu multe gânduri cu privire la Fiul lui Dumnezeu și sistemul doctrinar adventist. După ce am stat treaz vreo trei ore, a trebuit să mă ridic și să scriu. Acest lucru sa întâmplat de mai multe ori în următoarele două săptămâni, în care am finalizat prima schiță a unei cărți. Întregul meu studiu și experiența mea au fost legate de întoarcerea inimilor copiilor către Tatăl prin intermediul taților și de întoarcerea taților către copiii lor (Maleahi 4:5,6), așa că am numit cartea *Întoarcerea lui Ilie* datorită mesajului pentru familii.

Următorii câțiva ani au fost plini cu un apel către biserica mea pentru a face loc Fiului întâi născut și pentru a-l permite intrarea în biserică. Acest apel a fost respins și a dus la pierderea prerogativelor mele ca Pastor. În a doua jumătate a anului 2008 m-am simțit convins pentru a scrie principiile împărăției relaționale din toate doctrinele majore și istoria Bibliei din ceea ce am învățat de la scrierea *Războaie de Identitate*. Acest lucru a dus la cartea *Life Matters*, care a fost finalizată spre sfârșitul anului 2008. În ea petrec ceva timp meditănd

asupra pozițiilor ocupate de soți și soții care face ca binecuvântarea să curgă într-o măsură mai mare asupra copiilor lor.

Am început să văd apariția celor două principii de guvernare și supunere exprimată ca apreciere și respect, binecuvântare și onoare, precum și caracteristici generative și hrănitore. Înțelegerea mea anterioară a egalității masculine și feminine a fuzionat, în esență, aceste poziții în mintea mea. Principiul binecuvântării m-a mișcat pentru a vedea o distincție clară între bărbat și femeie și acest lucru mi-a oferit o perspectivă mai profundă asupra a ceea ce înseamnă să fii creat după chipul lui Dumnezeu.

Geneza 1:26 **Și Dumnezeu a spus: "Să facem omul după chipul nostru, după asemănarea noastră: și să-i lăsăm să stăpânească peștii mării, și păsările din aer, și peste vite, și peste tot pământul, și peste orice lucru târâtor care mișună pe pământ.**

Am înțeles imaginea menționată în versetul de mai sus ca o imagine individuală. Acum, că principiul binecuvântării a cauzat distincție în mintea mea am început brusc să văd imaginea de bărbat și femeie ca o imagine a Tatălui și a Fiului Său. Paralela a fost dezvăluită clar în Scriptură.

1 Corinteni 11:3 Dar aș vrea să știți, că capul fiecărui om este Hristos; iar capul femeii este bărbatul; și capul lui Hristos este Dumnezeu.

Autoritatea soțului asupra soției urmează același principiu ca și autoritatea Tatălui asupra Fiului. Aceasta înseamnă că binecuvântarea pe care Tatăl i-a dat-o Fiului Său este reflectată în binecuvântarea pe care soțul trebuie să o acorde soției sale. De asemenea, arată că, așa cum Eva a fost luată din Adam, așa Hristos a fost luat din Tatăl.

Proverbe 8:22-25 Domnul m-a posedat la începutul drumului său, înainte de lucrările sale vechi. (23) Am fost înființat din veșnicie, de la început, înainte de a fi pământul. (24) **Când nu erau adâncimi, am fost născut;** când nu existau fântâni pline cu apă. (25) **Înainte ca munții să fie așezați, înainte ca dealurile să fie aduse:**

Revelația Tatălui care îl binecuvântează pe Fiul Său la botez a dat mult mai mult sens modului în care soții trebuie să-și binecuvânteze soțiile. Totuși, pentru a da această binecuvântare, soțul însuși trebuie binecuvântat și de aceea Hristos este capul omului – pentru a-l binecuvânta. Deci, 1 Corinteni 11:3 dă o binecuvântare în linie verticală plină de har de la Tată la Fiu și de la Fiu la soț și de la soț la soție și, desigur, de la soț și soție la copii. Așa că atunci când soțul și soția se închină adevăratului Dumnezeu și Fiului Său, ei sunt transformați în imaginea binecuvântării și încep să binecuvânteze. Preaslăvirea adevăratului Dumnezeu va aduce automat această binecuvântare atunci când o percepem.

Modelul divin

La începutul lunii octombrie 2011 toate aceste gânduri despre conducere și supunere, binecuvântare și onoare, au explodat cu tipărirea cărții *Modelul Divin*. S-a bazat pe textul cheie al pionierilor adventiști, 1 Corinteni 8:6. Am scris aproape în fiecare zi timp de două săptămâni pentru a finaliza cartea. Cartea a avut un scop specific în modul în care o persoană ar trebui să se ocupe cu conducerea atunci când cade în apostazie. Cartea a explicat binecuvântările sau blestemările au loc în funcție de modul în care ne mișcăm înăuntru sau în afara respectivului canal desemnat. Este corect ca o soție să-și provoace soțul public cu greșelile sale pentru a-l face de rușine? O astfel de postură îi va spori sau diminua demnitatea și dorința de a binecuvânta? Ar trebui un membru al bisericii să-i expună public pe conducătorii bisericii? Va avea ramificații mult mai profunde decât am anticipat? Va micșora capacitatea de a binecuvânta atunci când conducerea este înlocuită cu o structură plană, orizontală de organizare? Durerea pe care am trăit-o cu biserica mea a creat o tentație enormă de a mă răzbuna și expune pe conducători, dar am fost avertizat să nu mă ating de unsul Domnului ca nu cumva să aduc un blestem asupra mea.

Unul dintre lucrurile care mi-au venit în minte cu privire la Modelul Divin a fost că persoana din poziția canalului se *află* sub conducerea sursei. În timp ce scriam, s-a întâmplat că acest principiu a fost exprimat în capitolul șapte (șapte

se conectează la Sabat) al cărții. Îmi place să adaug straturi suplimentare de înțeles unde pot. În capitolul 18 al cărții am scris aceste cuvinte:

Aici devine important modelul divin. Principiul Sabatului este să ne odihnim din munca noastră. Numai cei care sunt capabili să se odihnească în canalul binecuvântării se pot odihni cu adevărat din munca lor. *Modelul Divin*, 122.

Fără să-mi dau seama pe deplin, am început să văd că adevărata odihnă de sabat poate fi găsită doar acolo unde Hristos se odihnește în relație cu Tatăl Său. Hristos se odihnește în supunerea Sa deplină și supunere față de Tatăl Său. Acesta este singurul loc de odihnă din univers, și aici locuiește Hristos. Dacă îl percepi pe Hristos ca pe un partener co-egal identic cu Tatăl, atunci nu există loc de odihnă pentru o astfel de persoană care stă întotdeauna pe propriile picioare și nu se sprijină niciodată pe altcineva.

Modelul Divin a prezentat, de asemenea, modul în care principiul sursei și canalului se aplică multor relații. Încet și sigur am venit să văd că atunci când Dumnezeu a spus "să facem omul după chipul nostru", aceasta însemna că toate lucrurile cheie din această viață vin prin Modelul Divin al sursei și canalului. Modelul a apărut în lucruri ca următoarele:

Sursă	Canal
Vechiul Testament	New Testament
Locașul Preasfânt	Locașul Sfânt
Zece Porunci	Cartea Legii
Soare	Luna
Sanctuarul Ceresc	Sanctuarul pământesc
Biblia	Spiritul Profeției

Aceste conexiuni au fost sărind peste tot și au conectat atât de multe idei împreună. A făcut atât de mult sens că, odată ce ați înțeles cine este Hristos cu adevărat - supus-canal Fiul - apoi întreaga Biblie se luminează cu această imagine peste tot. Apoi am înțeles sensul acestui pasaj:

Coloseni 2:2-3 Pentru ca inimile lor să fie mângâiate, fiind unite în dragoste și în toate bogățiile asigurării depline a înțelegerii, **pentru recunoașterea misterului lui Dumnezeu, al Tatălui și al lui Hristos; (3) În care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și cunoașterii.**

Descoperind misterul lui Dumnezeu și al lui Hristos – însemnând adevărata lor relație, am descoperit comoara ascunsă a înțelepciunii și cunoașterii. Această descoperire mi-a făcut mintea și inima să sară de bucurie; o astfel de simetrie frumoasă scrisă în toată creația și, în același timp, cheia înțelegerii întregii Scripturi. Cât de uimitor este Dumnezeul nostru!

În conversațiile cu prietenii mei Gary Hullquist și Frank Klin am început să pun întrebări cu privire la implicațiile modelului divin asupra Legii și Sabatului. Mi-am dat seama că Sabatul săptămânal era conectat de soare. Observăm șapte circuite ale soarelui în jurul pământului (Psalm 19:4-6). Sabaturile anului au fost observate de șapte cicluri complete ale lunii. M-am întrebat, *ar fi oare posibil ca Sabatul funcționează, de asemenea, pe un model divin?* Unul dintre principiile cheie ale Modelului Divin este cel al magnificării sau măririi.

Evrei 1:3 **Care fiind strălucirea gloriei sale**, și imaginea expresă a persoanei sale, Susținând toate lucrurile prin cuvântul puterii sale, atunci când el însuși a curățat păcatele noastre, a șezut la mâna dreaptă a Majestății în Cer.

1 Corinteni 11:7 Căci un bărbat, într-adevăr, nu trebuie să-și acopere capul, pentru că el este imaginea și slava lui Dumnezeu: dar femeia este slava omului.

Canalul este gloria sau strălucirea sursei, iar gândul a început să-mi spună că, eventual, sabaturile anuale ar putea aduce o binecuvântare mărită atunci când sunt aliniate cu Sabatul săptămânal. Trebuie înțeles că acest lucru are sens doar dacă sunteți ancorați în relația tată-fiu dintre binecuvântare și odihnă. Asta e cheia. Dacă operați pe o altă platformă, atunci nimic din toate acestea au sens. Totul depinde de Dumnezeu pe care îl venerați și de credința că El dorește să vă binecuvânteze.

Modelul divin al Sabatului

Am studiat cu atenție subiectul legilor de sărbătoare. Mi-am pus o întrebare simplă: Care este relația dintre cartea legii și cele zece porunci? Este o prevedere temporară numai să lase cele zece porunci să stea singure după cruce sau este, de fapt, un model divin? Am găsit răspunsul în mai multe locuri, următoarele fiind un exemplu clar:

Oamenii au arătat ca se pot rătăci atât de ușor încât El nu a lăsat nici o ușă a ispitei nepăzită. **Lui Moise i s-a poruncit să scrie, exact așa cum Dumnezeu i-a spus, judecăți și legi care să dea instrucțiuni detaliate cu privire la ceea ce era necesar.** Aceste direcții referitoare la datoria poporului față de Dumnezeu, unul față de celălalt și față de străin au fost doar **principiile celor Zece Porunci amplificate și date într-un mod specific**, care nimeni nu trebuie să le greșească. Ele au fost concepute pentru a păzi sacralitatea celor zece precepte gravate pe plăcile de piatră. *Patriarhi și Profeti*, 364.1.

Aici a fost principiul de amplificare! După ce am studiat cu atenție Coloseni 2, Faptele apostolilor 15 și Efeseni 2 în lumina Modelului Divin, am fost satisfăcut că, într-adevăr, a existat un canal de binecuvântare care curge prin Sărbătorile desemnate ale Tatălui nostru. Am vrut să văd cu ochii mei dacă teoria se va dovedi adevărată.

În octombrie 2013, Craig Jacobson și cu mine am participat la sărbătoarea Corturilor organizată de Gary Hullquist în Atlanta, Georgia. A fost aproape o imposibilitate de a merge pentru că am fost bolnav cu o febră două săptămâni înainte de a pleca. Abia îmi revenisem când am ajuns la adunare. Anterior am putut vorbi doar pentru două sau trei zile și apoi ar fi trebuit să mă odihnesc. La aceasta sărbătoare am vorbit în fiecare zi timp de zece zile până târziu în fiecare noapte și am ajuns acasă mai puternic decât atunci când pleasem. Ceea ce am experimentat a fost o revărsare de har într-un mod amplificat. Mărturisesc că m-am simțit nervos la unele aspecte ale acestei adunări. Nu eram familiarizat cu unele lucruri și eram îngrijorat uneori, dar gândul meu la binecuvântarea mărită care vine odată cu Sabatul săptămânal aliniat cu Sabatul anual a devenit realitate. Fratele meu Igor Vujica a vorbit despre locul

sigur al sanctuarului unde frații se puteau întâlni în dragoste, iar acest lucru a avut loc în fața ochilor noștri. În sabatul săptămânal al Sărbătorii Corturilor, plănuisem să invit câțiva tineri să vină în fata pentru o binecuvântare. Când m-am ridicat și eram pe cale să-i invit, am fost mișcat să chem pe toată lumea. Din cele 90 de persoane din public, aproximativ 80 dintre ele au venit în fata. Nu a fost un emotivism senzațional, ci o convingere profundă a iubirii Tatălui prin Hristos Fiul Său. Doar cei care au fost acolo vor putea depune mărturie despre ce s-a întâmplat în acea zi. Dragostea Tatălui pentru Fiul Său din Sabatul original din Eden a fost revărsată asupra noastră și ne-a binecuvântat.

Am continuat să testez acest principiu de a invita oamenii pentru o binecuvântare în ziua de sabat și mai ales în ziua de sabat, combinat cu sabaturile anuale. De fiecare dată era la fel. Nu este ceva ce trebuie forțat asupra oamenilor, dar răspunsul a fost întotdeauna mai mare atunci când există o aliniere a Sabaturilor. Am testat acest lucru în mai multe țări și într-o serie de limbi, prin intermediul traducătorilor. Răspunsul a fost întotdeauna același.

Deci, după 2 ani și jumătate de studiu atent, rugăciune și testare în fața unei opoziții foarte intense, sunt complet sigur că Tatăl nostru a dat sărbătorile ca o amplificare a Sabatului săptămânal. El își revarsă Spiritul în aceste momente, în conformitate cu Principiul de șapte sabat. Toate acestea ne leagă de primul Sabat din Eden când Tatăl i-a spus Fiului Său – "Tu ești Fiul Meu iubit". Împotriva acestor legi nu poate exista nici o lege.

Deci, în prezent, călătoria mea cu binecuvântarea Tatălui meu este complet convergentă acum cu binecuvântarea din Sabat. Acest lucru este în deplină armonie cu platforma Pionierilor pentru a ține toate poruncile lui Dumnezeu prin credința lui Isus. A se vedea broșura ***Stând lângă Repere*** pentru mai multe despre acest lucru.

Sunt mulți care susțin că pionierii noștri nu au ținut niciodată sărbătorile și, prin urmare, nici noi nu ar trebui să le păstrăm. Când recunoaștem că biserica a respins mesajul din 1888 (care includea legămintele) și a intrat în întuneric, atunci nu este greu de văzut de ce nu au ajuns niciodată într-un loc unde să

vădă Sabatul mai pe deplin. Am pregătit o serie de broșuri care abordează această întrebare și sunt prezentate la sfârșitul acestei cărți.

Este într-adevăr atât de greu să vezi că Satana chiar nu dorește ca oamenii să primească binecuvântarea deplină a Tatălui ceresc prin Hristos? Va face tot ce poate ca să oprească asta. S-a gândit să schimbe festivalurile sacre și legea. El a întors conducătorii bisericii adventiste împotriva mesajului din 1888 cu privire la legămintele din 1888, și din nou prin eșecul bisericii de a răspunde la comitetul de studiu din 1888, iar acum mișcarea Adventist Godhead, de asemenea, sa decis pentru a rezista la lumina descoperita. Satana nu vrea să fii binecuvântat, prietene. El nu vrea ca tu să fii atins de acel Spirit dulce al lui Isus care vine în mare flux în momentele desemnate pentru revigorare. Iată, El stă la ușă și bate pentru cei flămânzi și însetați de neprihănire.

Mesaj fondat pe Sabatele desemnate

M-am întors și a verificat timpurile la care mesajele cheie au venit la mine așa există o dovadă suplimentară a acestor sărbători desemnate.

Eveniment	Time
<i>Concepție:</i> Revelația mea personală că Tatăl meu din cer mă iubește și nu vrea nimic între mine și El.	2001 Sabatul anului șapte (Levitic 25) Sabatul zilei a șaptea
<i>Naștere:</i> Prima război de identitate Predica	2001 Sept 28-30. Ziua ispășirii, Sabatul zilei a șaptea și Sabatul din anul al șaptelea
<i>Misiune:</i> Chemat să-i spun lumii	2006, 1 mai - Luna Noua
<i>Resurse:</i> Lupta din gradina lui Miller și promisiunea de putere	2006, 12 octombrie. A ^{3-a} Sărbătoare a Corturilor. 17-a th zi a celei ^{de-a} 7-a luni.
<i>Fundația:</i> Viată contează	Sabatul anului 2008
<i>Cheie:</i> Model divin	2011 Sept 30-Oct 14 - Perioada de la Sărbătoarea Trompetelor până la începutul Sărbătorii Corturilor

Acestea nu sunt evenimente aleatorii. Multe dintre părțile critice ale călătoriei mele au venit în timpul perioadelor stabilite și nu am știut nimic despre acest lucru până în 2015. Înainte să-L chem prin aceste sărbători, Tatăl meu mi-a răspuns și m-a binecuvântat. Cu adevărat El este milostiv și îndurător. În 2008, când am împărtășit cartea *Întoarcerea lui Ilie* cu Craig Jacobson, el și alții mi-a spus la terminarea acesteia că acest mesaj a fost parte din mesajului îngerului al patrulea. Mi sa arătat următoarea declarație pe care o ofer pentru considerare dumneavoastră:

Cum sa ajuns sa se spună că am declarat că New York-ul va fi măturat de un val de marea? Asta n-am spus niciodată. Am spus, în timp ce mă uitam la marile clădiri care se aflau acolo, etaj peste etaj: **"Ce scene teribile va avea loc când Domnul se va ridica să zguduie teribil pământul! Atunci cuvintele din Apocalipsa 18:1-3 vor fi împlinite."** Întregul capitol al xviii-lea din Apocalipsa este un avertisment despre ceea ce vine pe pământ. Dar nu am nici o lumină, în special în ceea ce privește ceea ce vine peste New York, **doar că știu că într-o zi clădirile mari de acolo vor fi aruncate în jos de răsturnarea și turnarea puterii lui Dumnezeu.** Din lumina care mi-a fost dată, știu că distrugerea este în lume. Un cuvânt de la Domnul, o atingere a puterii Sale puternice, și aceste structuri masive vor cădea. Scenele vor avea loc și ce înfricoșare va fi nu ne putem imagina. *Review and Herald*, 5 iulie 1906.

Această declarație indică faptul că mesajul îngerului al patrulea va începe imediat după ce turnurile din New York se vor prăbuși. Primul mesaj *războaie de identitate* a venit la 2 săptămâni și jumătate după 11/11. Îți ofer aceste lucruri pentru considerație. Depun mărturie despre ele și te las pe tine să decizi dacă vrei ulei extra virgin sau nu. Mă rog să veniți în această lumină prețioasă și să gustați deliciul dulce al Tatălui nostru din noi. Acest mesaj a fost conceput într-o zi de sabat în timpul unui an de sabat. Ea s-a născut într-un sabat legat de o Zi a ispășirii într-un al șaptelea an. Scopul mondial al mesajului a fost dat pe o lună nouă și promisiunea de putere dat în timpul sărbătorii corturilor. Spiritul care m-a condus în tot acest timp este minunatul Numărător care își păstrează datele speciale pentru a binecuvânta și El nu le va inversa. Iată Mirele vine. Du-te să-L întâlnești!

Fântâna Sabatului

Cuvintele pe care Tatăl i le-a vorbit Fiului Său la botezul Său au ecou binecuvântarea pe care El a vărsat-o asupra Sa în primul Sabat al Creației. Zilnic, Tatăl s-a bucurat de Fiul Său, iar Fiul s-a bucurat înaintea Lui. În ziua de sabat, Tatăl a suflat asupra Fiului Său, iar Fiul a fost odihnit în dragostea Tatălui Său. Această legătură intimă dintre Tatăl și Fiul a fost plasată permanent în Sabat și, în fiecare sabat, Tatăl își respiră odihna sa revigorantă asupra Fiului Său și asupra tuturor celor care îl acceptă pe Fiul Său.

Dragostea Tatălui pentru Fiul Său este continuă, dar este exprimată în anumite momente desemnate care reflectă Principiul Sabatului. Pe măsură ce ajungem la aceste timpuri speciale, intrăm în deliciul Tatălui în Fiul Său. Pe măsură ce devenim parte a femeii care stă pe lună și este îmbrăcată cu soarele, cunoaștem vremurile și anotimpurile înviorătoare trimise de pe tronul Tatălui nostru.

Tatăl nostru ne cheamă acum într-o experiență de Sabat mai completă. Suntem chemați în toate binecuvântările spirituale în Hristos Isus ca copii ai lui Avraam. Isus ne spune: "Iată, stau la ușă și bat" și El bate la momentul desemnat. Vrei să-i deschizi și să ieși la cina cu El?